

ธ.ร. 6018
จ. 442 ค
1.2

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญาพนธ์
ของ
ราตรี นฤมลิจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177884

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....นาย.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....นาย.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีเพราะได้รับความเมตตาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฑูร โสภวงศ์ และอาจารย์อาวุธ วัฒนสิน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาตลอดจนแก้ไข ขอบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง ซึ่งผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์โมรี ชื่นสำราญ ที่กรุณาเป็นกรรมการ สอบปากเปล่า และกรุณาให้ข้อเสนอแนะที่มีค่าอันจะทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องและ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์รัชณี ศรีไพรวรรณ อาจารย์สุชาดา วัชรูดี อาจารย์นิศยา จรุงผลฉัตร และอาจารย์พูนศรี อิมประไพ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีค่า ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์ และนักเรียน ของทุกโรงเรียนที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทดสอบเป็นอย่างดี ตลอดจนอาจารย์สาคร นิคมคำ ที่กรุณาช่วยตรวจสอบ

ขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอบคุณ คุณพงษ์ธร ศรีไพรวรรณ ที่คอยช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะพระคุณ ของ พ่อ แม่ และบูรพจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัย

ราตรี นุกุลกิจ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน	8
	ความหมายของการอ่าน	8
	ความสำคัญของการอ่าน	10
	ระดับของการอ่าน	11
	ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการอ่าน	13
	ความพร้อมในการอ่าน	14
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน	15
	อัตราเร็วในการอ่าน	18
	วิธีประเมินผลการอ่าน	20
	งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน	20
	งานวิจัยในประเทศ	21
	งานวิจัยต่างประเทศ	22
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน	22
	ความหมายของการเรียงความ	22

ลักษณะของ เรียงความที่ดี และหลักการเขียน	24
ความมุ่งหมายของการสอนเรียงความ	26
หลักเกณฑ์ในการสอนเรียงความ	27
เกณฑ์การประเมินผลเรียงความ	30
งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียน	30
งานวิจัยในประเทศ	30
งานวิจัยต่างประเทศ	31
งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน	32
สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	35
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
กลุ่มตัวอย่าง	36
การสร้างเครื่องมือ	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	50
4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	58
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	58
สมมุติฐานในการวิจัย	59
กลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
อภิปรายผลการวิจัย	60
ข้อสังเกตจากการตรวจแบบทดสอบ	63
ข้อเสนอแนะ	68
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	68
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก	78
ภาคผนวก ข	90

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร แยกตามกลุ่ม	37
2	รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	39
3	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนแต่ละแห่ง	40
4	ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน กับความสามารถในการเขียน	54
5	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนหญิงและนักเรียน ชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร	55
6	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนหญิงและนักเรียน ชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร	56
7	ผลการเปรียบเทียบความสามารถทั้งการเขียนและการอ่านของ นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร	57
8	เปรียบเทียบการอ่านระดับแปลความ	64
9	เปรียบเทียบการอ่านระดับตีความ	65
10	เปรียบเทียบการอ่านระดับขยายความ	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กระบวนกรในการเขียนและการอ่าน (A General Concept to Writing and Reading)	34
---	---	----

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อติดต่อทำความเข้าใจ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคล การใช้ภาษานั้นประกอบด้วยทักษะทั้ง 4 คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน อาจกล่าวได้ว่า การฟัง การอ่าน เป็นกระบวนการสร้างความคิด การเขียน การพูด เป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิด (วรรณ บัวเกิด 2521 : 1)

สังคมยิ่งขยายกว้างออกไปเพียงใดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาติดต่อสื่อสารย่อมมีมากขึ้นเพียงนั้น ดังที่บุญเหลือ เทพยสุวรรณ กล่าวว่า (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2518 : 96) "...ความสามารถในการใช้ภาษาเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่ผู้หวังความสำเร็จในชีวิตส่วนตัวและการงานต้องมี" ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาไทย ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ความตอนหนึ่งกล่าวว่า (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 1)

...เพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมายของการเรียนภาษาไทย ควรเน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะการเข้าใจภาษา คือ การฟัง การอ่าน และทักษะการใช้ภาษา คือ การพูด การเขียน จนสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ แสวงหาความรู้และเหตุผลเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่ชีวิตที่ผาสุก

การที่จะฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดังกล่าวนี้นั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับใช้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ตามต้องการ แต่ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นั้น ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและฝึกได้ยาก เพราะเป็นทักษะที่จำต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานมาก่อน จึงพบเสมอว่าครูภาษาไทยมักจะ

ประสบปัญหาในการสอนการเขียน เช่น การเขียนเรียงความมักจะพบปัญหาดังต่อไปนี้

...สิ่งที่ครูภาษาไทยประสบอยู่เสมอในการเขียน คือนักเรียนเขียนไม่ออก
นักเรียนจะเขียนอย่างไร เมื่อตนไม่มีเนื้อเรื่องที่จะเขียน (ยุพา สงศิริ
2512 : 396)

นอกจากนี้แล้วยังมีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเขียนเรียงความไว้มาก เช่น
นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ ศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือภาษาไทยชุด
ทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัญหาของนักเรียนเรื่องการเขียนนั้นมีมาก
ถึงร้อยละ 48.06 ปัญหาคือไม่มีความคิดในการเขียนข้อความหรือเรื่องยาว ๆ
เช่น เขียนอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเขียนเรียงความ (นวลทิพย์ รักษาทรัพย์
2522 : 150)

ปี พ.ศ. 2525 ศรีสมร สอนจรรยา ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอน
ภาษาไทย ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า
ปัญหาที่พบมากรองจากการเขียนสะกดการันต์ผิดก็คือ นักเรียนไม่สามารถเขียนเชิง
สร้างสรรค์ และเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวได้ (ศรีสมร สอนจรรยา 2525 : 64)

จากปัญหาที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่านักเรียนเขียนไม่ได้เพราะไม่มีความคิด
ที่จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ แสดงข้อคิดเห็นไว้ว่า

...นักเรียนเขียนเรียงความไม่ได้ เพราะเขาไม่มีความคิดที่จะเขียน แล้ว
จะให้เขียนอะไรออกมา...(บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2518 : 27)

การที่นักเรียนขาดความคิดเป็นเพราะนักเรียนไม่มีความรู้ที่ตนเอง เมื่อไม่มี
ความรู้ ไม่มีประสบการณ์เป็นพื้นฐานก็ไม่สามารถจะเกิดความคิดได้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ
กล่าวถึงปัญหานี้ว่า (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2516 : 5)

...การสอนเขียนในโรงเรียนมัธยมยังไม่สู้จะได้ผลในการสื่อสารมากนัก
มีนักเรียนเป็นจำนวนมากที่เขียนเรียงความไม่ค่อยได้ เพราะขาดความรู้
ความคิดที่จะเขียน

จะเห็นได้ว่าในการที่จะมีความสามารถในการเขียนได้นั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้ เพราะความรู้เปรียบเสมือนวัตถุดิบที่ผู้เขียนนำมาเรียบเรียงเป็นเนื้อหาของเรื่อง นักเรียนที่มีความรู้ มีประสบการณ์มากก็ย่อมเขียนได้มาก ดังนั้นครูควรสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนหาความรู้ เพื่อช่วยพัฒนาความคิดของตน เครื่องมือที่จะใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ดีที่สุดคือ การอ่าน เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้มีประสบการณ์กว้างขวาง ใช้ค้นคว้าหาความรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ ความคิดเห็นของผู้อื่นได้นอกเหนือไปจากการฟัง ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้ได้มากและมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการพูดการเขียนได้ดี ในสารานุกรม The World Book Encyclopedia กล่าวว่

...การอ่านในโรงเรียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องต่าง ๆ รอบตัว ผลการเรียนรู้วิชาในระดับประถมศึกษา เช่น การเขียน คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น ส่วนระดับมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย ความรู้และเทคนิคการอ่านยิ่งเพิ่มความสำคัญมากขึ้น นักศึกษาจำเป็นต้องอ่านตำราเรียนจำนวนมากในห้องสมุด ฉะนั้นนักศึกษาจึงต้องมีความสามารถในการอ่านอย่างรวดเร็วและเข้าใจเรื่องทีอ่านได้เป็นอย่างดี มิฉะนั้นอาจเสียเปรียบในการเรียน...

(The World Book Encyclopedia. 1980 : 151)

โดยเหตุที่การอ่านมีส่วนเอื้อให้เกิดความสามารถในการเขียนได้ดังกล่าว จึงน่าที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนว่าจะมีส่วนช่วยส่งเสริมกันได้อย่างไรหรือไม่อย่างไร ในต่างประเทศมีผู้สนใจเรื่องนี้ได้ศึกษาไว้คือปี ค.ศ. 1970 โอเวนส์ (Owens) ได้พบว่า นักเรียนที่เขียนได้ดีใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือมากกว่าผู้ที่เขียนไม่ดี (กุสุมา มะนะสุนทร 2519 : 14 อ้างอิงมาจาก Owens. 1970 : 120)

ปี ค.ศ. 1973 อีแวนนิโก ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในบริติช โคลัมเบีย พบว่า ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง (Evannechko. 1974 : 315 - 326)

และในปี ค.ศ. 1976 เฟรดดี้ ได้ศึกษากับนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเซาท์ คาโรไลนา พบว่า สมรรถกึ่งผลในการเขียนมีความสัมพันธ์กับสมรรถกึ่งผลในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ (Freddy. 1977 : 6320)

สำหรับการวิจัยในประเทศนั้น ณัฐดิ ณ บัน ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิจารณ์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (ณัฐดิ ณ บัน 2522 : 90)

ในภาษาไทยนั้น เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันว่า เมื่อนักเรียนคนใดมีความสามารถในการอ่านสูง ก็ควรที่จะมีความสามารถในการเขียนสูงด้วย แต่ความเข้าใจนี้ยังไม่มีผู้วิจัยอย่างแท้จริงว่า สิ่งที่เราเข้าใจกันอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องจริงจังเพียงใด โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่ควรให้ความสนใจเพราะเป็นการวางพื้นฐานที่ถูกต้องให้ระดับสูงขึ้นไป ผู้วิจัยมีความสนใจเรื่องนี้และจากประสบการณ์การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา มาโดยตลอด พบว่า นักเรียนยังมีปัญหาในเรื่องการเขียนอีกมาก จึงได้เลือกศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน เพื่อให้ทราบถ่วงเทว่าความสามารถทั้งสองทักษะมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใดหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบการเรียนการสอนภาษาไทยให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
ในด้านความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าจะช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในด้านความสามารถ
ในการอ่านและการเขียน
3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการเตรียมการสอน และให้ความสนใจ
เป็นกรณีพิเศษสำหรับเพศ ถ้าความสามารถของเพศใดเพศหนึ่งแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร (สป.กทม.)

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529
ในโรงเรียนสังกัด สป.กทม. ใช้ในการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling)
จากกลุ่มโรงเรียน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 1 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง ได้ 5 ห้อง
จำนวนนักเรียน 200 คน

3. เนื้อหา

คัดจากแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และหนังสือส่งเสริม
การอ่าน ระดับประถมศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ความสามารถในการอ่าน

4.2.2 ความสามารถในการเขียน

5. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยถือว่า "การเขียน" "การเรียงความ" "เรียงความ" หรือ "แต่งความ" มีความหมายเหมือนกันทุกประการ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนของการอ่าน และคะแนนของการเขียนที่ได้จากการทดสอบ จะมีพิสัยตั้งแต่ $-1.00 - +1.00$

2. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์การประเมินผลวิชาภาษาไทย ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและประมวลคำศัพท์จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะวัดความเข้าใจในการอ่าน ระดับการแปลความ การตีความ และการขยายความ แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ และมีเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อถูก และ 0 คะแนน สำหรับข้อผิดหรือเว้นไม่ตอบ

4. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียน โดยวัดจากการเขียนเรียงความจากภาพ

5. แบบทดสอบความสามารถในการเขียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นการเขียนเรียงความจากภาพ มีเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนเนื้อหา และส่วนเกณฑ์ทางภาษา โดยสร้างเกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน และใช้ผู้ตรวจ 3 คน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน
2. งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน
4. งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียน
5. งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาให้คำจำกัดความของการอ่านไว้มากมาย เช่น เป็ลลิ่ง ณ นคร อธิบายความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่าน ด้วยผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นความรู้สึกรสชาติของบทกวีผู้อ่านสามารถตีความหมายของหนังสือได้ และสามารถสรุปเจตนาของผู้ประพันธ์ได้ (เป็ลลิ่ง ณ นคร 2511 : 19)

รัฐจวน อินทรกำแหง ได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การแปลสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพ ให้เป็นเรื่องเป็นราวที่เป็นแนวความคิด โดยมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนแก่ผู้อ่าน การอ่านต้องจับใจความสำคัญของข้อความ และสามารถผูกเป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นมาพร้อมกับการอ่านไปด้วย (รัฐจวน อินทรกำแหง 2519 : 17)

แฮริส และสมิท กล่าวว่า การอ่านเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านในลักษณะของการสื่อความหมายกัน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองตามลักษณะการเขียน ผู้อ่านจะพยายามอ่านเอาความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ โดยต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม และความรู้ทางภาษาของผู้อ่านเอง (ฉวีรุจิ ณ บัน 2522 : 7 อ้างอิงมาจาก Harris and Smith. 1976 : 14)

ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ แลปป์ และโฟลด์ ที่ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านแปลความหมายของ ถ้อยคำเป็นข้อมูล และทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่ ๆ (สะอาด บุญยงค์ 2527 : 11 อ้างอิงมาจาก Lapp, and Flood. 1978 : 35)

ในคานภาษาศาสตร์ ฟรีส์ กล่าวว่า การอ่านเป็นการตอบสนองต่อสัญลักษณ์ของภาษาที่เป็นตัวแทนของภาษาพูด (Fries. 1963 : 131)

จากนิยามที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การอ่านคือการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกเป็นความคิด ความเข้าใจของผู้อ่าน แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านเอง

ปัจจุบันการอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งผู้ที่อยู่ในวัยเรียนหรือออกจากโรงเรียนแล้ว การสอนอ่านจึงต้องวางรากฐานให้ถูกต้อง และคือพอที่จะนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิต ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 การเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 กำหนดให้เรียนรู้คำพื้นฐานประมาณ 4,000 คำ ซึ่งจะครอบคลุมลักษณะของคำทุกประเภท และนำหลักเกณฑ์ไปอ่านคำที่ยังไม่เคยเรียนได้ดี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จึงไม่กำหนดจำนวนคำ แต่จะเน้นประสิทธิภาพของการใช้ภาษาให้กว้างขวางออกไป ตลอดทั้งคำนามวิเศษณ์และเจตคติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 45)

กล่าวได้ว่า การอ่านมิใช่เป็นเพียงการประสมคำ ออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่จะต้องรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เมื่อนำไปใช้ในรูปแบบประโยค เรื่องราวหรือวิชาการต่าง ๆ ควบ

ความสำคัญของการอ่าน

สภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านวิถีวิทยาการ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ จึงจำเป็นที่คนในสังคมต้องสนใจการอ่าน เพื่อติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง เกรย์ และรีส กล่าวว่า ในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนต้องรู้เรื่องราวและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวเองด้วยการอ่าน ซึ่งดีกว่าการฟังวิทยุ และโทรทัศน์ เพราะถ้าไม่เข้าใจคำอธิบายก็มีโอกาสอ่านเข้าใจได้ (ภาสกรีย์ รักษาพรหมณ์ 2524 : 4 อ้างอิงมาจาก Gray and Reese. 1957 : 9-11)

ฮอฟเนอร์ และเฮย์เคน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านเป็นอย่างมาก เพราะช่วยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ได้ รับความรู้เพิ่มเติมเสริมสร้างประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น (สะอาด บุญยงค์ 2527 : 12 อ้างอิงมาจาก Hafner and Hayden. 1972 : 7)

วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ ในการเรียนทุกระดับ จำเป็นต้องใช้ความสามารถในการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษา (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ 2522 : 76)

นอกจากการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ ต่อไปนี้ (เสริมศรี หอทิมาวรรณ 2526 : 348)

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล
3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่านเอกสารที่ให้ความรู้ในการปฏิบัติงานของตนเองอยู่เสมอ

4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเราอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับคนอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

5. การอ่าน เป็นเครื่องมือในการรับทอคมรคทางวัฒนธรรมของคนไทย สู่คนรุ่นหลังต่อไป

6. การอ่าน เป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ความรู้ และมีประสบการณ์กว้างขวาง

สำหรับในระดับประถมศึกษา นั้น การอ่านยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการศึกษาหาความรู้ เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดก็จำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากการอ่านไม่มากก็น้อย เช่น ในวิชาคณิตศาสตร์ จำเป็นต้องอ่านสัญลักษณ์และโจทย์ปัญหา ในการทำแบบฝึกหัดวิชาต่าง ๆ ก็ต้องอ่านคำสั่งเป็นต้น เมื่อเรียนชั้นสูงขึ้น นักเรียนก็ต้องอ่านหนังสือมากขึ้นทั้งหนังสือเรียนที่ครูมอบหมายและหนังสือที่ตนเองศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม (มุสตี ฤทธิอินทร์ 2526 : 422)

ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในทุกสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นักศึกษา เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้ในการแสวงหาความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความฉลาดรอบรู้ และมีความคิดที่กว้างไกล ผลการเรียนและความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนทุกคนล้วนขึ้นอยู่กับ การอ่านทั้งสิ้น คนที่มีเวลาอ่านตำรามาก ทำความเข้าใจกับตำราได้อย่างลึกซึ้ง ก็จะมีโอกาสที่จะได้คะแนนสูงกว่าคนอื่น และจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ระดับของการอ่าน

ได้กล่าวมาแล้วว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายจากข้อความที่อ่าน แต่การอ่านนั้นมีความเข้าใจอยู่ในหลายระดับ บาร์เร็ตต์ ได้แบ่งระดับของการอ่านไว้ โดยอาศัยหลักการของ เบนจามิน เอส บลูม (Taxonomy of Education) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจความ เรื่องราวรายละเอียดต่าง ๆ จับใจความสำคัญ และเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ได้
2. ระดับการจัดระเบียบเรียง (Reorganization) คือความสามารถที่จะแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ ข้อย่อยเรื่องราว สรุป และสังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้
3. ระดับการให้ความคิดเห็น (Interrential Comprehension) คือความสามารถที่จะนำความคิดเห็น และรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน มาสรุปกับความคิดเห็น และประสบการณ์ส่วนตัว จนสามารถให้ข้อคิดเห็นและตีความจากสิ่งที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่านได้
4. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือสามารถตัดสินใจได้ว่า ส่วนใดเป็นความจริง (Facts) ส่วนใดเป็นจินตนาการ (Fantasy) และส่วนใดเป็นความคิดเห็น (Opinions) และประเมินได้ว่าข้อความนั้นน่าเชื่อถือและถูกต้องเพียงใด
5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) คือมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่องและภาษาของผู้เขียน เกิดการสร้างภาพพจน์และอารมณ์จากเรื่องที่อ่าน (ภาสินี รักษาพรานนท์ 2524 : 18 - 19 อ้างอิงมาจาก Barette. 1968 : 8 - 25)

นอกจากนี้ วาเล็เตเต ได้แบ่งระดับของการอ่านตามระบบ Taxonomy โดยจำแนกจากง่ายไปหายาก แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับทางกลไก (Macanical Skill) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านแสดงออกทางความจำ เช่น มองเห็นความแตกต่างของตัวอักษร และตัวสะกดต่าง ๆ ได้ในระดับนี้ยังไม่คำนึงถึงความเข้าใจ
2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับความสามารถอ่านข้อความที่คุ้นเคยได้เข้าใจ แสดงออกซึ่งความรู้ในกฎเกณฑ์ ข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาษา
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ โดยนำคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาที่คุ้นเคยมาเรียบเรียงขึ้นใหม่ได้

4. ระดับสื่อสาร (Communication) สามารถใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร อ่านข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อนแม้จะไม่เข้าใจความหมายทุกคำแต่ก็สามารถจับใจความสำคัญได้

5. ระดับวิจารณ์ (Criticism) หมายถึง ความสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินภาษาที่ใช้ได้ สามารถเข้าใจความหมายแฝงหรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ (ณัฐพิ ฦ บัณ 2522 : 12 - 15 อ้างอิงมาจาก Vallette. 1972 : 180)

จากการแบ่งระดับการอ่านนี้ จะให้เห็นได้ว่าในการอ่านนั้น จำเป็นต้องมีทักษะในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เกรย์ และโรบินสัน ได้กล่าวถึงทักษะด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในการอ่าน ดังนี้

1. ทักษะในการรู้คำ ตลอดจนการรู้เกี่ยวกับการออกเสียงและความหมาย
2. ทักษะความเข้าใจ ซึ่งรวมความสามารถในการจับใจความได้ถูกต้อง
3. ทักษะในการตอบสนองและประเมินความคิดเห็นของผู้เขียน
4. ทักษะในการรับและผสมกลมกลืนของสิ่งที่ได้อ่านระหว่างความคิดใหม่กับความคิด (ภาสปีย์ รักษาพรหมณ์ 2524 : 4 อ้างอิงมาจาก Robinson. 1968 : 8 - 25)

การแบ่งระดับการอ่านเพื่อพิจารณาถึงทักษะที่จำเป็นในการอ่านนั้น จะช่วยให้การฝึกฝนการอ่านได้ผลดียิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการอ่านอีกหลายประการคงจะได้กล่าวถึงต่อไป

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการอ่าน

ความสามารถในการอ่านนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนแล้ว ยังต้องมีปัจจัยอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องด้วย เช่น ความพร้อมในการอ่าน จุดมุ่งหมายของการอ่าน และ อัตราเร็วในการอ่าน ดังจะกล่าวต่อไป

ความพร้อมในการอ่าน

สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จได้อย่างดียิ่งก็คือ "ความพร้อม" เพราะถ้านักเรียนถูกบังคับให้เรียนทักษะใดทักษะหนึ่งโดยที่ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ นั้นย่อมก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี คือเรด ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความพร้อมทางกาย ร่างกาย ซึ่งประกอบด้วย วุฒิภาวะ ความเจริญทางสมอง ประสาท การได้ยิน และอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูด เป็นต้น
2. ความพร้อมทางสติปัญญา ซึ่งหมายถึงความสามารถทางสมอง ซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน
3. ความพร้อมทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย พื้นฐานภาษาจากที่บ้าน และประสบการณ์ทางสังคมที่ได้รับ (สะอาค บุญยงค์ 2527 : 25 อ้างอิงมาจาก Derek. 1971)

ลักษณะของเด็กที่มีความพร้อมในการอ่าน จะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. พัฒนาการทางร่างกาย เช่น ความเป็นปกติของสายตาในการมองเห็น หูสามารถจะแยกเสียงที่ใกล้เคียงกันได้หรือยัง มือแข็งแรงพอจะจับและเปิดหนังสือโดยไม่ทำให้หน้ามือขากแล้ว หรือยัง เป็นต้น
2. พัฒนาการทางสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถด้านสติปัญญาในการสัมพันธ์ความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ประกอบด้วยความสามารถด้านความเข้าใจ แปลความหมาย และอื่น ๆ เช่น

ความจำ สามารถจำคำที่ครูจัดไว้ให้ได้หรือไม่

การฟัง ฟังแล้วทวนประโยคที่ครูหรือเพื่อน ๆ พูดได้ ฟังเรื่องที่ครูอ่านแล้วสามารถตอบคำถามได้ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ เมื่ออ่านแล้วสามารถลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ต่อเนื่องกัน

3. พัฒนาการทางอารมณ์และสังคม เช่น เด็กเล่นหรือทำงานร่วมกับเพื่อนได้หรือไม่ รู้จักแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนแล้วหรือยัง และมีอารมณ์คงที่มากน้อยเพียงใด เป็นต้นว่า ครูให้แสดงบทบาทสมมุติจากเรื่องที่อ่านร่วมกัน เด็กยอมรับที่จะเล่นด้วยกันหรือไม่ มีการเกี่ยงงอน หรือแสดงความไม่พอใจหรือไม่ (เสริมศรี ห่อหิมารกุล 2526 : 361)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ให้ความสำคัญเรื่องการเตรียมความพร้อมในการอ่าน จะเห็นได้ว่าคู่มือการสอนภาษาไทยได้จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนอ่าน ครูและผู้ปกครองควรจะได้เอาใจใส่เรื่องความพร้อมในการเรียนอ่าน เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนอ่านให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านที่จะให้ประสบผลสำเร็วจนนั้น จำเป็นที่จะต้องวางเป้าหมายหรือกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร เพราะผู้อ่านแต่ละคนย่อมจะมีจุดมุ่งหมายของการอ่านไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล สิทธา พิณีจุฑาภรณ์ ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง
2. อ่านเพื่อแสวงหาความรู้
3. อ่านเพื่อแสวงหาความคิด
4. อ่านปรับปรุงบุคลิกภาพ

(สิทธา พิณีจุฑาภรณ์ 2525 : 13)

อัมพร สุขเกษม แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจความของเรื่อง มีการบันทึกไว้

3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่าน เป็นอย่างดี ตั้งปัญหาถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาเอง จะเป็นการช่วยเสริมสร้างความคิดได้เป็นอย่างดี (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5 - 6)

เสริมศรี หอทิมาวรรณ กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านของเด็ก ระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเข้าใจกลไกในการอ่านเบื้องต้น เช่น การกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา การสังเกต การจับหนังสือ เป็นต้น
2. เพื่อส่งเสริมให้เด็กสามารถอ่านคำ ประโยคสั้น ๆ ได้โดยเข้าใจ ความหมายถูกต้อง และออกเสียงได้อย่างชัดเจน
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและอ่านในใจ โดยสามารถเก็บใจความและเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
4. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักแสดงความคิดเห็น และวิจารณ์เรื่องราว ประกอบการอ่าน
5. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการเมื่อได้อ่านข้อความในหนังสือ และสามารถถ่ายทอดจินตนาการออกมาเป็นคำพูดหรือข้อเขียนได้
6. เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กรักการอ่าน ให้เห็นความจำเป็นในการอ่าน ตลอดจนสามารถเลือกหนังสืออ่านได้ตามความสนใจของตนเอง
7. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความสนใจและเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี โดยรู้จักอ่านร้อยแก้ว และร้อยกรองที่เหมาะสม
8. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักการหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้หนังสือ อ้างอิงจากพจนานุกรมหรือปทานุกรม
9. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อม สนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวัน (เสริมศรี หอทิมาวรรณ 2526 : 349)

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวมาพอจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในระดับประถมศึกษา นั้น เน้นจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ ไว้ 2 ประการ ดังที่ปรากฏในคู่มือครูการสอนภาษาไทย กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท แต่ละประเภทเน้น การฝึกแตกต่างกันคือ

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ได้แก่ การอ่านนิทาน นิยาย หรือ เรื่องที่สนุกสนานในชั้น ป. 1 - 4 เน้นการอ่านประเภทนี้มาก ทั้งนี้เพื่อยั่วยุให้นักเรียน อยากรู้อยากเรียน อยากรู้หนังสือ เมื่ออ่านแล้วก็ได้เรียนรู้ไปในตัว ดังนั้นหนังสือที่ ให้นักเรียนอ่านควยความเต็มใจ นักเรียนอยากรู้อะไรก็อ่านหนังสือเองโดยไม่รอครูสอน เมื่ออ่านมากขึ้นจะเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและวรรณคดี โดยไม่รู้สึกลำบาก และเป็นโอกาสของครูจะสอดแทรกจุดประสงค์ของการอ่านอื่น ๆ และฝึกฝนการอ่านให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ชั้น ป. 5 - 6 ก็ยังส่งเสริมการอ่านประเภทนี้อยู่ และมีหนังสืออ่าน นอกเวลาไว้เพื่อยั่วยุให้นักเรียนอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียน นอกจากนี้ครูควรเลือก หนังสือนิทาน การ์ตูน ที่เหมาะแก่เด็กแต่ละวัยต้องการ มาเตรียมไว้ให้อ่านได้ ก็จะทำให้การอ่านประเภทนี้สัมฤทธิ์ผลได้ง่ายและเร็วขึ้น

การอ่านประเภทนี้แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ก็ต้องใช้ ความคิดพิจารณาหาข้อเท็จจริง และสิ่งที่เป็นประโยชน์ด้วย

2. การอ่านเพื่อหาความรู้ ได้แก่ การอ่านตำรา หนังสือวิชาการ หรือการอ่านที่ต้องการรายละเอียดจากการอ่าน ชั้น ป. 1 - 4 ก็มีการฝึกวิธีการอ่าน เพื่อหาความรู้มาแล้ว แต่เป็นการสอนสอดแทรกอยู่กับการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือการกำหนดให้อ่านและค้นคว้าจากหนังสือต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านหาความรู้ ต่อไป ซึ่งจะสอนเน้นมากขึ้นในชั้น ป. 5 - 6

การอ่านประเภทนี้จะอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน อาจจะต้องอ่านซ้ำเพราะบางครั้งต้องการหลักฐาน ข้อเท็จจริง จึงต้องอ่านอย่างมีวิจารณญาณและใช้ความคิด วิพากษ์วิจารณ์ บางทีต้องจำทุกคำในประโยค หรือจำบทหรือกรอนทั้งหมด และมีใช้เพียงอ่านเนื้อหาของเรื่องราว แต่จะต้องอ่านทั้งคำนำและส่วนอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้อ้างอิง หรือรายงานต่อไป เช่น รู้ว่า เป็นหนังสืออะไร พิมพ์ที่ไหน เมื่อไร ใครแต่ง มีจุดประสงค์ หรือความคิดอย่างไร ฯลฯ

ถ้าฝึกฝนการอ่านประเภทนี้ได้ดีพอ นักเรียนก็จะสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อ หรือศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ และความเป็นอยู่ของตนและสังคมต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 45 - 46)

อัตราเร็วในการอ่าน

แมนยา แบ่งอัตราเร็วของการอ่านเป็นคำก่อนหน้าต่อไปนี้

<u>วิธีการอ่าน</u>	<u>จำนวนคำก่อนหน้า</u>
อ่านอย่างช้ามาก	170 - 200
อ่านอย่างช้า	200 - 230
อ่านในระดับปกติ	230 - 250
อ่านในระดับเร็วกว่าปกติ	250 - 300
อ่านในระดับกลางค่อนข้างเร็ว	300 - 350
อ่านอย่างเร็ว	350 - 450
อ่านอย่างเร็วมาก	450 - 550
อ่านอย่างเร็วเป็นพิเศษ	550 - 650

(สะอาค บุญยงค์ 2527 : 21 อ้างอิงมาจาก Manya. 1976)

สำหรับในระดับประถมศึกษาเน้นการอ่านเร็ว เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำทุกประโยคแต่จะอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับใจความสำคัญของข้อความหรือหนังสือที่อ่าน

อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทย คือความเร็วในการอ่านที่วัดจากจำนวนคำที่นักเรียนอ่านได้ 1 นาที โดยคิดจำนวนคำที่นักเรียนอ่านได้จากข้อความที่กำหนดหารด้วยเวลาที่ใช้ในการอ่านข้อความนั้น มีสูตรดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 46 - 47)

$$\text{อัตราในการอ่านเร็ว} = \frac{\text{จำนวนคำในข้อความที่อ่าน}}{\text{เวลาที่ใช้ในการอ่านข้อความนั้นคิดเป็นนาที}}$$

อัตราการอ่านเร็วของนักเรียนในระดับชั้น ป.5 - 6 จะอ่านได้ประมาณ 120 - 150 คำต่อ 1 นาที

การให้นักเรียนอ่านเร็วนั้นต้องฝึกด้วยวิธีการ เช่น ฝึกวิธีการเคลื่อนไหวสายตา ฝึกการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งต้องฝึกการจำคำ บางครั้งอ่านเป็นวลี อ่านแบบเจาะจงเป็นเรื่อง อ่านแบบข้ามคำบางคำ และฝึกความเข้าใจในการอ่าน เป็นต้น

อย่างไรก็ดีการจะกำหนดอัตราการอ่านให้ตายตัวว่าระดับใดจะเหมาะสมนั้น ต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่าน ควรจะยืดหยุ่นไปตามความยากง่ายของเนื้อหา และจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อจับใจความคร่าว ๆ ก็ควรใช้อัตราเร็วค่อนข้างสูง เมื่อต้องการทราบความคิด การตีความจากการอ่านก็อ่านในระดับปานกลาง เมื่อต้องการวิเคราะห์หน้าแนวคิดจากการอ่านมาเป็นแนวคิดของตนก็ต้องอ่านด้วยอัตราเร็วในการอ่านค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องตามความต้องการ

ดังนั้นนักเรียนที่ดีนอกจากจะต้องมีความพร้อมในการอ่าน มีจุดมุ่งหมายในการอ่านแล้ว ยังต้องรู้จักปรับความเร็วในการอ่านตามวัตถุประสงค์ด้วย จึงจะช่วยให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านอย่างเต็มที่

วิธีประเมินผลการอ่าน

การเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพด้วย สำหรับการอ่านนั้น จุดหมายปลายทางของการอ่านคือความเข้าใจ ดังนั้นในการประเมินผลการอ่านจึงมุ่งวัดความเข้าใจเป็นสำคัญ ความเข้าใจในการอ่านแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ (Paraphrasing) คือความสามารถในการถ่ายทอดข้อความแบบหนึ่งไปเป็นข้อความอีกแบบหนึ่ง โดยการใช้ถ้อยคำที่ต่างไปจากเดิม แต่คงความหมายเดิมไว้ การแปลความนี้หมายถึงรวมถึงการแปลความหมายของคำนามหรือสรรพนามที่ปรากฏอยู่ในเรื่องด้วย

2. การตีความ (Interpretation) คือการคาดคะเนความหมายที่ผู้เขียนแสดงไว้ เป็นการมองเรื่องราวต่าง ๆ ให้ลึกซึ้ง จนสามารถสรุปเรื่องราวลงเป็นใจความเดียว

3. การขยายความ คือการอนุมานและขยายความคิดให้กว้าง ลึก และไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ สามารถจะประเมิน คาดคะเน หรือพยากรณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อน เกิดระหว่างนั้น และเกิดภายหลังเรื่องที่อ่านได้ บอกได้ว่าผู้เขียนและผู้อ่านเกิดอารมณ์และความรู้สึกอย่างไร (Bloom, 1956 : 89 - 96)

ดังนั้นในการที่จะวัดความเข้าใจในการอ่านให้ได้ดังกล่าว จะต้องสร้างคำถามที่วัดความเข้าใจในลักษณะนั้น ๆ เพื่อประเมินได้ว่าผู้อ่านสามารถอ่านอย่างแปลความ วิเคราะห์ และสังเคราะห์ได้ดีเพียงใด และมีความสามารถในการอ่านอยู่ระดับใด ซึ่งในการวัดความสามารถในการอ่านครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบหลักที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเช่นกัน

งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านให้ประสบความสำเร็จ มีอิทธิพลหลายประการที่มีผลต่อการพัฒนาเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้วิจัยไว้ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ดัง

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2517 บุญเรือน ศิริมงคล ได้ศึกษาการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านตีความดีกว่านักเรียนชาย ส่วนการแปลความและขยายความนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถไม่แตกต่างกัน (บุญเรือน ศิริมงคล 2517)

ในปี พ.ศ. 2520 การณี อุทัยรัตนกิจ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มาจากสภาพครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และทางสังคมสูง จะมีความสามารถในการเข้าใจคำอยู่ในระดับสูงมาก (การณี อุทัยรัตนกิจ 2520 : 177)

ในปี พ.ศ. 2524 ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจ และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง (ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ 2524 : 85) และบุญรวบ ชูรักษา ได้ศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมีผลต่อการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ (บุญรวบ ชูรักษา 2524 : 54)

ในปี พ.ศ. 2526 สนิท ตั้งทวี ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้และไม่ใช้แบบเสริมทักษะ พบว่าการสอนโดยใช้แบบเสริมทักษะให้ผลดีกว่า (สนิท ตั้งทวี 2526 : 87)

ในปี พ.ศ. 2527 สะอาด บุญยงค์ ได้ศึกษาถึงผลการเน้นอัตราเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าอัตราเร็วในการอ่านมีผลต่อความสามารถในการจับใจความ (สะอาด บุญยงค์ 2527 : 101)

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1967 โลบ ได้ศึกษาถึงจำนวนคำที่เด็กเข้าใจ โดยศึกษาเด็กเกรด 4, 5 และ 6 พบว่า เด็กที่มีความแตกต่างทางสติปัญญา ฐานะ และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีจำนวนคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

(Loob. 1957 : 609)

ในปี พ.ศ. 1975 อัลบานีส ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนของรูปประโยค กับการเข้าใจในการอ่าน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ภายในประโยค

(Albanese. 1973 : 248 A)

ในปี ค.ศ. 1975 บรูคส์ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความซับซ้อนในด้านโครงสร้างของประโยค กับการเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 4 และเกรด 6 พบว่า ความสามารถในการเขียนโดยใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านและถ้าครูสอนโดยเน้นให้นักเรียนได้เข้าใจโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนจะช่วยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านมาก (Brooks. 1957 : 163-4 A)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้ผลสอดคล้องกันว่า การอ่านนั้นต้องประกอบด้วยความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และยังได้รับอิทธิพลอื่น ๆ เช่น วิธีการสอน เพศ ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ ดังนั้นในการสอนอ่านให้ได้ผลผู้สอนต้องพิจารณาถึงส่วนประกอบต่าง ๆ เป็นพื้นฐานด้วย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน

ความหมายของการเรียงความ

การเขียนเรียงความเป็นทักษะการเขียนอย่างหนึ่งที่สลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะเป็นการแสดงออกทางความคิด โดยอาศัยความรู้และทักษะที่ได้มาจาก

การฟัง การพูดและการอ่าน มาใช้การเขียนเรียงความจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญของการใช้ภาษา ผู้เขียนต้องมีความรู้กว้างขวางและในขณะเดียวกันก็ต้องมีศิลปะในการเขียนอีกด้วย ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนเรียงความแสดงว่าเป็นผู้ที่พัฒนาการทางภาษาเป็นอย่างดี ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทยได้ให้ความหมายของเรียงความไว้ต่าง ๆ กัน คือ

พระยาอุปภิกขศิลปสาร กล่าวว่า "การแต่งเรื่องคือการเอาความรู้ ความคิดเห็นหรือความจำเรื่องราวต่าง ๆ มาปรับปรุงเรียบเรียงขึ้นเป็นเรื่องราวของตน โดยใช้ความรู้ทั่ว ๆ ไป ยิ่งมีมากยิ่งดีและทั้งจะต้องใช้ศิลปะในเชิงเรียบเรียงนั้นเป็นเครื่องมืออันสำคัญด้วย" (พระยาอุปภิกขศิลปสาร 2524 : 327)

เปลื้อง ณ นคร ได้ให้ความหมายของเรียงความไว้ว่า "การเขียนเรียงความคือการแสดงความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของเราให้ผู้อื่นทราบ การแสดงทั้งนี้ ย่อมทำโดยอภัยการพูด และเขียนเป็นตัวหนังสือ จะพูดก็ดี จะเขียนเป็นตัวหนังสือก็ดี เราย่อมหยิบเอาถ้อยคำมาเรียงกันเป็นข้อความสั้น ๆ เรียกว่าประโยค ประโยคแต่ละประโยคย่อมมีเนื้อเรื่องติดต่อกันรวมเป็นข้อความใหญ่ เรียกว่า เรื่องหนึ่ง" (เปลื้อง ณ นคร 2512 : 1)

รัชณี ศรีไพรวรรณ ได้ให้ความหมายของเรียงความไว้ว่า "คือการนำความมาเรียงให้คล้องกันคิดต่อกันไปเป็นเรื่องราว สั้นยาวตามแต่เนื้อเรื่อง หัวข้อเรื่อง และระดับความรู้ของผู้เขียน ... ในการเขียนเด็กจะต้องมีทักษะในเรื่องตัวสะกด การเว้นวรรค การคั่นและการใช้ถ้อยคำภาษา ความสะอาดเรียบร้อย การเรียงความจึงประมวลเอาทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมาไว้ทั้งหมด รวมทั้งความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และจินตนาการของเด็กด้วย" (รัชณี ศรีไพรวรรณ 2520 : 22 - 23)

การเขียนเรียงความ คือการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ และประสบการณ์ของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ โดยเอาถ้อยคำมาเรียงลำดับเป็นประโยค แล้วลำดับประโยคเป็นข้อความ (วรณี โสมประยูร 2526 : 578)

จากความหมายดังกล่าว รวมสรุปได้ว่า เรียงความเป็นเรื่องของความคิด และการแสดงความคิด การแสดงความคิดต้องแสดงออกมาเป็นภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือความเข้าใจ ดังนั้นการเขียนเรียงความมีการรวบรวมความคิดแล้วแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกนั้นออกมาโดยการเขียนสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเกิดความรู้สึกคล้อยตามขอความที่เขียนได้

ลักษณะของเรียงความที่ดี และหลักการเขียน

เรียงความที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ หลายประการ ในเรื่องนี้มีผู้ให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

เจือ สตะเวทิน กล่าวถึงส่วนประกอบของเรียงความว่ามีส่วนค่านำ หัวเรื่อง และคำลงท้าย เรียงความที่ดีต้องมีความสมบูรณ์ แจ่มแจ้ง ชัดเจน และถูกต้อง (เจือ สตะเวทิน 2511 : 295)

หลวงสำเร็จวรรณกิจ กล่าวไว้ว่า เรียงความต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการคือ ให้เข้าใจ ให้ความรู้ และให้เกิดสติปัญญา (หลวงสำเร็จวรรณกิจ 2510 : 40)

นอกจากนี้ เป็ลลิ่ง ณ นคร ยังได้ให้ลักษณะของเรียงความที่ดีว่า จะต้อง มี 3 ลักษณะคือ

1. เอกภาพ ได้แก่ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว มีใจความและความมุ่งหมายสำคัญแต่เพียงอย่างเดียว
2. สัมพันธภาพ คือ ความเกี่ยวโยงของข้อความต่าง ๆ ต้องดำเนินไปเป็นลำดับต่อเนื่องกัน
3. สारัตถภาพ คือ กวรวรรณใจความสำคัญ ความเรียงเรื่องหนึ่ง ๆ ย่อมแบ่งเป็นตอนย่อย ๆ แต่ละตอนต้องให้ข้อความเกี่ยวพันกันไป

วรรณ แก้วแพรก ไก่กล้าถึงลักษณะที่ดีของเรียงความว่า เรียงความที่ดีต้องมีลักษณะต่อไปนี้ประกอบกันคือ

1. รูปแบบดี คือหัวเรื่อง การย่อหน้าข้อความ การเว้นวรรคตอน การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ รวมถึงความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยของการเขียน
 2. โครงเรื่องดี คือความยาวของเรื่องพอเหมาะกับเวลาที่ใช้เขียน เหมาะกับหัวเรื่องและระดับของผู้เขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา การเขียนเรียงความให้มีความยาวประมาณ 3 - 4 ตอนก็พอ นอกจากนี้ข้อความของแต่ละตอนต้องสัมพันธ์กัน
 3. ถ้อยคำภาษาดี การเขียนเรียงความคือการสื่อด้วยภาษา การใช้ถ้อยคำที่ดีจึงจำเป็นมาก ต้องใช้คำได้ถูกต้องตรง ความหมาย เหมาะสมกับบุคคลและศักดิ์ของคำถูกประโยคได้ถูกต้องสละสลวยกะทัดรัด และมีท่วงทำนองในการเขียนดี
 4. เนื้อหาดี คือเนื้อหาสอดคล้องกับหัวเรื่อง เนื้อความสัมพันธ์กันและมีเนื้อหาพอที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจตามหัวเรื่องที่กำหนดไว้
 5. ความคิดดี ความคิดดีต่างกับเนื้อหาดีเพราะเนื้อหาเป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับความรู้ หลักวิชา ข้อเท็จจริง แต่ความคิดเป็นเรื่องของความเข้าใจ ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น การคิดหาเหตุผล ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาของผู้เขียน (วรรณ แก้วแพรก 2526 : 221 - 223)
- นอกจากการแสดงความรู้ ความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจโดยอาศัยการลำดับความ และการวางโครงเรื่องดังกล่าวแล้ว ยังต้องรู้จักการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ถูกต้อง อีกด้วย ในเรื่องนี้ กุหลาบ มัลลิกะมาส ไก่กล้าถึงสำนวนภาษาที่ควรใช้ในการเขียนเรียงความว่าควรมีลักษณะดังนี้ (กุหลาบ มัลลิกะมาส 2511 : 84 - 85)
1. การใช้ภาษาถูกหลักไวยากรณ์
 2. การเลือกเฟ้นถ้อยคำในการเรียงความ ไม่ควรใช้ภาษาพูด คำแสดงหลักเลียงการใช้ศัพท์ยาก

3. การแต่งประโยค อย่าให้ประโยคเป็นเยื่อ พุคให้กระชับความเข้าใจง่าย
4. การลำดับเนื้อเรื่องและความคิด คำพูดที่แสดงความคิดต้องมีเหตุผล พุคให้น่าเชื่อถือ มีหลักฐานอ้างอิง

จากความคิดเห็นต่าง ๆ ดังกล่าวสรุปเป็นแนวทางไว้ว่าเรียงความที่ดี ประกอบด้วยการจัดลำดับเนื้อเรื่อง การเลือกพจน์ถ้อยคำและการใช้สำนวนโวหารที่ดีเพื่อแสดงความรู้ ความคิดเห็นของผู้เขียนนั่นเอง

ความมุ่งหมายของการสอน เรียงความ

การสอนเขียนเรียงความไม่ควรเป็นการฝึกเขียนความจำหรือเขียนให้ตรงตามเรื่องที่ครูเล่าหรืออ่านให้ฟังเท่านั้น แต่ควรเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักแสดงออกดังที่มีผู้ให้ความเห็นว่า วัตถุประสงค์ในการสอนเรียงความมีดังนี้ (รองรัตน์ อิศรภักดี 2514 : 113)

1. ช่วยให้เด็กมีโอกาสถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้อื่นทราบ
2. ช่วยให้เด็กมีโอกาสเกิดความคิดสร้างสรรค์ คือสามารถเรียงความจากความคิดของตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องแต่งเรื่องจากที่ครูกำหนดให้เสมอไป
3. ช่วยให้เด็กรักการเขียน เพราะสามารถเขียนด้วยความสนใจไม่ได้ถูกบังคับให้เขียนแต่เรื่องหนึ่ง เรื่องใดโดยเฉพาะ
4. การเขียนเรียงความเสมอ ๆ ช่วยให้เด็กมีประโยชน์แก่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการเขียนเรียงความช่วยให้เกิดทักษะในการเขียน รู้จักใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม รู้จักลำดับความสำคัญของเนื้อเรื่อง ตลอดจนสามารถสรุปความคิดเห็นของตนเองได้

นอกจากนี้ วรรณ แก้วแพรง ยังเสนอความคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนเรียงความดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของเรียงความ
 2. เพื่อให้นักเรียนรู้หลักในการเขียนเรียงความ จนสามารถที่จะเขียนเรียงความตามหัวเรื่องต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของตนได้
 3. เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถที่ได้จากการเขียนเรียงความเป็นพื้นฐานในการเขียนอย่างอื่นได้
 4. เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้จากการเขียนเรียงความไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ การเขียนคำร้อง ฯลฯ
 5. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเขียน สนใจที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเขียน แก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน และระมัดระวังที่จะเขียนให้ถูกต้องตามวัย และความสามารถของตนอยู่เสมอ
 6. เพื่อให้นักเรียนได้เพิ่มพูนสติปัญญาและความเจริญงอกงามของจิตใจ ทั้งนี้เพราะว่าการรู้ค่า การใช้ค่าได้ถูกต้อง การเรียบเรียงถ้อยคำและประโยคให้เป็นเรื่องราว การรู้จักพิจารณาหาเหตุผลในการเขียน และการใช้ความคิดหรือจินตนาการในการเขียนจะทำให้สติปัญญาและจิตใจของนักเรียนงอกงามขึ้น
- จากคามมุ่งหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การสอนเขียนนั้นควรมุ่งที่การใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด มีความสามารถในการแสดงออก ไม่มุ่งเพียงฝึกความจำหรือความสามารถในการเขียนถูกเท่านั้น

หลักเกณฑ์ในการสอนเรียงความ

รชนี ศรีไพรวรรณ ได้เสนอหลักในการสอนเขียนเรียงความดังนี้

1. ไม่ควรฝึกให้เด็กจำเรื่องแต่เพียงอย่างเดียว ควรฝึกทั้งเรื่องที่กำหนดให้ และเรื่องจากความนึกคิดด้วย

2. ไม่ควรฝึกให้เขียนอย่างเดียว ต้องฝึกให้พูดด้วย อาจพูดเป็นรายบุคคล หรือช่วยกันเรียบเรียงทั้งชั้นก็ได้ ครูบันทึกว่าเด็กมีความคิดอย่างไร ส่วนวนภาษา เป็นอย่างไร เพื่อหาทางแก้ไข

3. ครูไม่ควรจำกัดความคิดของเด็ก ให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี

4. ไม่ควรเร่งรัด หรือมีกฎเกณฑ์มากเกินไป การบังคับไม่ให้เกิดดีเท่ากับ ความพอใจของเด็ก

5. ครูต้องรู้จักวิทยาและพัฒนาการของเด็ก เพราะเด็กแต่ละวัยมีความคิด ความสนใจไม่เหมือนกัน

6. ครูต้องให้เด็กเข้าใจความมุ่งหมาย และประโยชน์ของการเรียงความ ว่ามีส่วนช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในชีวิต (ราชินี ศรีไพรวรรณ 2520 : 20)

ในระดับประถมศึกษาชั้น การสอนเรียงความจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ในการสอน โดยครูต้องพยายามให้นักเรียนเข้าใจภาษาให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวันให้ แสดงออกด้วยการพูดและการเขียน การเขียนจะช่วยส่งเสริมการฟัง การพูด และการอ่าน นอกจากนี้การเขียนยังช่วยเสริมความคิดสติปัญญาและความจำด้วย เพราะผู้ที่ รูดอยคำภาษามากย่อมทำให้ความรู้ ความคิดสติปัญญากว้างขวางมากขึ้นด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้อง ส่งเสริมการเขียนเรียงความให้นักเรียนบรรลุจุดหมาย นั่นคือ นักเรียนสามารถแสดงออกด้วยการเขียนเพื่อการสื่อสารได้ตรงตามความต้องการของผู้เขียน โดยยึดหลักการเขียนดังนี้

1. สิ่งที่น่าสนใจให้นักเรียนเขียนต้องตรงตามความสนใจ ความต้องการ ความพร้อมทางอารมณ์ สมอง และระดับวุฒิภาวะของนักเรียนแต่ละคน

2. ปูพื้นฐานในการเขียนเรียงความโดยการฝึกพูดเรื่องต่าง ๆ ฝึกเล่าเรื่องที่ฟังมาเป็นภาษาของตนเอง ฝึกคิดเสียก่อนจึงฝึกเขียน

3. จัดกิจกรรมการเขียนให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคน

4. ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดตามจินตนาการของตนโดยอิสระเสรี
5. สร้างบรรยากาศให้อยากเขียน เช่น เล่นเกม สมมุติสถานการณ์ ฯลฯ
6. ตรวจและแก้ไขงานด้วยความระมัดระวัง บางเรื่องอาจปล่อยไว้จนนักเรียนได้เรียนเสียก่อน เช่น หลักไวยากรณ์
7. ควรมีอุปกรณ์มาเป็นสิ่งเร้า เช่น ของจริง ของจำลอง รูปภาพ ฯลฯ
8. พยายามให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของการเขียนเพื่อให้เกิดศรัทธา จะช่วยให้สนใจและไม่เบื่อ
9. กิจกรรมการเขียนควรมีหลายแบบแตกต่างกันไปทั้งมีรูปแบบและไม่มีรูปแบบ
10. ควรฝึกให้นักเรียนเขียนจากง่ายไปหายาก
11. ครูต้องเข้าใจองค์ประกอบของเรียงความเพื่อตรวจแก้ไขนักเรียน
12. ควรให้เขียนเรื่องตามความสามารถและความสนใจ เช่น รูปภาพเดียวกัน

เด็กอาจเขียนต่างกัน (กรมวิชาการ 2526 : 71 - 72)

คอว์สัน ได้สรุปพัฒนาการการเรียนรู้ทางด้านการเขียนไว้ดังนี้ (คำนิ้ง วิสัยจร 2526 : 21 อ้างอิงมาจาก Dawson. 1957 : 250 - 256)

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นสะสมประสบการณ์ ครูควรหาโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นหรือเรื่องที่เขาสนใจ โดยการอภิปรายหรือตั้งปัญหา

ขั้นที่ 2 ประมวลความคิดเห็นของตนเองได้

ขั้นที่ 3 สามารถเขียนได้โดยอิสระ

ขั้นที่ 4 เพิ่มพูนประสบการณ์ในการเขียนให้มากขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียนให้เด็กได้ฝึกฝนตามความสามารถของแต่ละคน

สรุปได้ว่าในการสอนเรียงความนั้นครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ต้องรู้หลักการ มีแนวคิดทางจิตวิทยา เพื่อเราและส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามจุดหมายตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้

เกณฑ์การประเมินผลเรียงความ

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการสอนเรียงความ คือการประเมินผลความสามารถในการเขียน ซึ่งเป็นเรื่องที่ทองการความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นได้ เพื่อไม่ให้เกิดการลำเอียง จึงมีผู้กำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนขึ้น เช่น ชาวอด แพรตต์กุล ได้แนะนำให้ใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) โดยเปรียบเทียบคุณภาพกันเองภายในกลุ่มแล้วครูพยายามตีราคางานนั้นออกมาเป็นอันดับ (Rank Order) (ชาวอด แพรตต์กุล 2506 : 79)

เปลื้อง ณ นคร ให้คะแนนเรียงความโดยแบ่งส่วน ๆ ดังนี้ เนื้อหา 50% จำนวน 30% รูปแบบและอักษรวิธี 20% (เปลื้อง ณ นคร 2512 : 174)

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ มีหลักเกณฑ์ในการตรวจเรียงความดังนี้

1. ทั้งเกณฑ์ในการตรวจไว้ก่อนคือ ถ้าพอใจมาก 16 ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 20 พอใจพอประมาณ 14 - 15 คะแนน
2. อ่านครั้งแรกดูเป้าหมายของเรื่องที่จะเขียน วิธีเขียน และภาษา
3. ดูความยาวของเนื้อเรื่องที่เหมาะสม
4. สิ่งประกอบอื่น ๆ เช่น วรรคตอน เขียนวนซ้ำซาก (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2518 : 174)

สรุปได้ว่าการตรวจเรียงความนั้นพิจารณาทั้งการแสดงความคิดเห็น เนื้อหา ตลอดจนการใช้ภาษา เพื่อให้มีความแม่นยำและเชื่อถือได้

งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2511 สมบูรณ์ จิตพงศ์ ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ คือ สมรรถภาพด้านภาษา ด้านความจำและด้าน

การพิจารณาหาเหตุผลสมบูรณ์ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2511 : 114)

ในปี พ.ศ. 2515 นันทา เนียมศรีจันทร์ ได้วิจัยโดยการทดลองสอน
เรียงความชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ฟิล์มสตริป ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียน
วิชาเรียงความของกลุ่มนักเรียนที่ใช้ฟิล์มสตริปประกอบการสอนกับการสอนแบบเดิม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (นันทา เนียมศรีจันทร์ 2515 : 42)

ในปี พ.ศ. 2519 ชะอุ่ม วิบูลย์ศรี ได้วิจัยเรื่อง "การสอนทักษะการใช้
คำสัญลักษณ์ในการเขียนเรียงความแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ผลการวิจัย
พบว่า นักเรียนสายวิทยาศาสตร์สามารถเขียนเรียงความได้ดีขึ้น หลังจากการทดลองสอน
โดยใช้คำสัญลักษณ์ (ชะอุ่ม วิบูลย์ศรี 2519 : 144)

ในปี พ.ศ. 2521 วรณา บัวเกิด ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้
เกี่ยวกับโครงสร้างการเขียนเรียงความและทักษะการเขียนเรียงความ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 2520 จำนวน
200 คน พบว่ามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ (วรณา บัวเกิด 2521 : 52)

และในปีเดียวกันนี้ อนงค์ บุญเลิศ ได้เปรียบเทียบการสอนเรียงความ
โดยวิธีใช้สิ่งเร้ากับวิธีปกติ พบว่า กลุ่มที่ใช้สิ่งเร้ามีความสามารถในการเรียงความ
สูงกว่ากลุ่มปกติ (อนงค์ บุญเลิศ 2521 : 89)

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1971 คอฟก้า ได้วิจัยวิธีการให้สิ่งเร้าต่อเนื่องกัน 3 อย่าง
โดยหมุนเวียนกันในการสอนเรียงความ สิ่งเร้าที่ใช้ ได้แก่ สิ่งเร้าในด้านการฟัง
การเห็นและการสัมผัส ผลการวิจัยพบว่าสิ่งเร้าที่เป็นวัตถุไม่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียน
เกิดความคิดในการเขียนเรียงความ (Kafka. 1971 : 2549)

ในปี ค.ศ. 1972 แมคครอรี ได้สำรวจว่าครูนำวิธีการสอนเรียงความ
แบบที่จะกล่าวนี้ไปใช้สอนมากเพียงไร ขั้นตอนในการสอนมีดังนี้ (McCrorry.
1972 : 2803A)

ชั้น Pre-writing สำรวจความ^{รู้}พื้นฐาน
 ชั้น Writing ฝึกการเขียนรูปประโยค ข้อความ
 ชั้น Post-writing นักเรียนแก้ไขงานจากที่ครูตรวจก่อนแล้วจึงนำมา
 อภิปรายกันในชั้น

ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีประสบการณ์มากจะใช้วิธีสอนทั้ง 3 ชั้นนี้มากกว่า
 ครูที่มีประสบการณ์น้อย และครูที่เตรียมการสอนมากจะใช้ชั้น Post-writing
 มากกว่าครูที่เตรียมการสื่อน้อย

งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

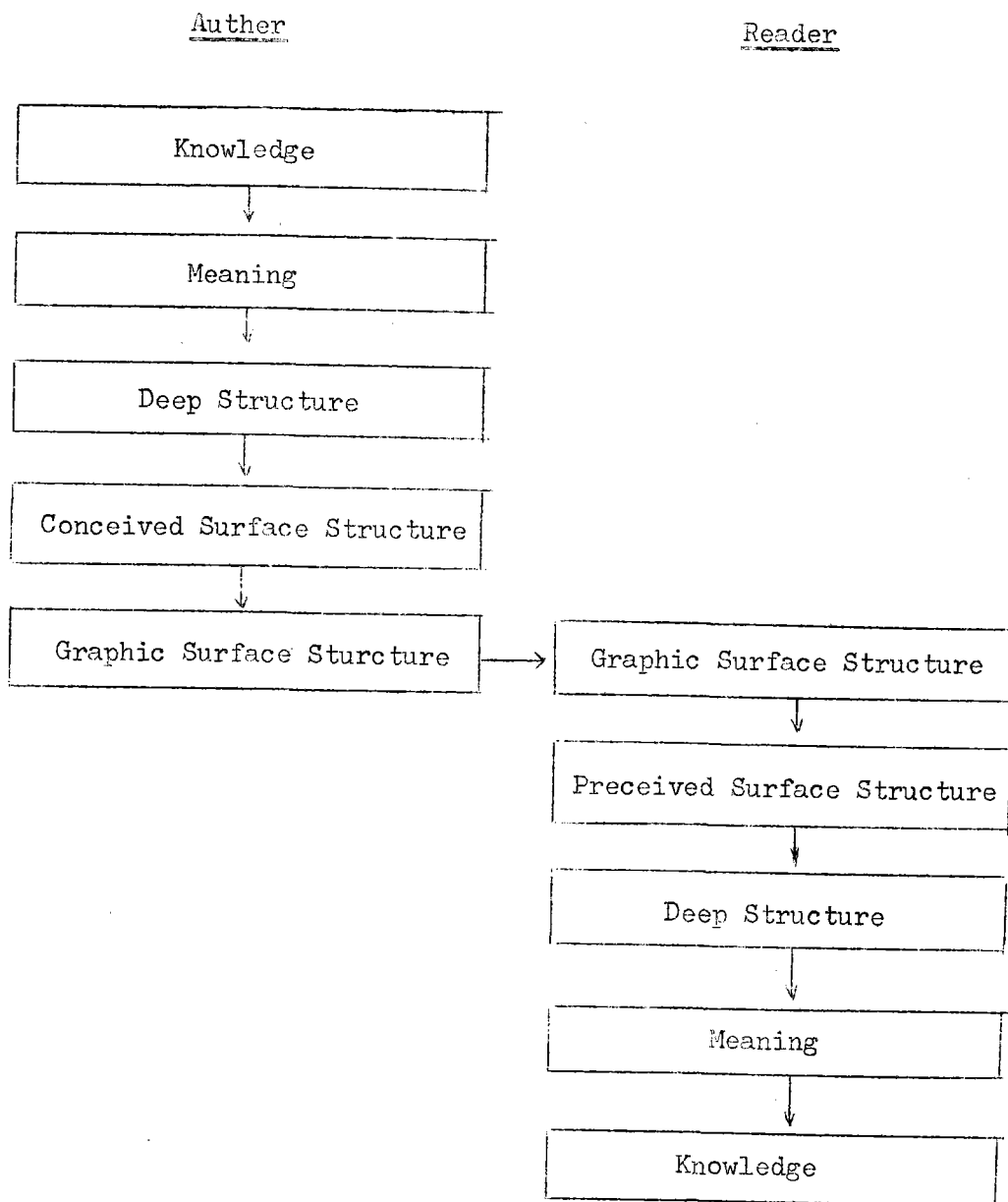
จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ชัดว่าการเขียนและการอ่าน
 เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารและการศึกษาเล่าเรียน นักการศึกษาหลาย ๆ
 ท่าน มีความเห็นว่า ทักษะทางภาษามีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งศึกษา
 เฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในการอ่านและการเขียนเท่านั้น จึงจะกล่าวถึง
 ผลการวิจัยและเอกสารที่มีผู้รู้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ดังกล่าวเท่านั้น

ในปี ค.ศ. 1973 อีแวนนิโก ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ
 ในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของ
 โรงเรียนแห่งหนึ่ง พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน
 ในระดับสูง (Evanekho. 1973 : 326)

ในปี ค.ศ. 1976 โทมัส ได้ศึกษาถึงขอบเขตของความสัมพันธ์ระหว่าง
 สมรรถนะของการอ่านและสมรรถนะของการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพ่งเล็ง
 ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาปีที่ 1
 มหาวิทยาลัยเซาท์คาโรไลนา พบว่า สมรรถนะในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะ
 การเขียนอย่างมีนัยสำคัญ (Thomas. 1976 : 6320A)

มอนก์ ได้ศึกษาเมื่อปี 1958 พบว่านักเรียนที่เขียนได้ดี ใช้เวลาร่าง
 ส่วนใหญ่ในการอ่านมากกว่าผู้ที่เขียนได้ไม่ดี (กุสุมา มะนะสุนทร 2519 : 4
 อ้างอิงมาจาก Monk. 1958 : 450) ทั้งนี้เพราะผู้ที่อ่านมาก ๆ จะเกิดความคิด
 และแนวทางในการเขียนและช่วยให้เนื้อหาสาระที่เหมาะสมเพียงพอที่จะเขียนให้ได้
 และน่าสนใจ นอกจากนี้ โอเวนส์ ได้สนับสนุนความคิดนี้ และเสนอแนะเพิ่มเติมว่า
 นอกจากจะอ่านมาก ๆ แล้ว ยังควรอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภทอีกด้วย เพื่อเพิ่มพูน
 ประสบการณ์อันเป็นสาระสำคัญในการเขียนเรียงความ (Owens, op.cit. p. 120)
 แกรี ได้แนะนำว่า หลังจากการอ่านแล้วควรมีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน
 ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้พื้นฐาน สำหรับการเขียนที่ดีอีกด้วย (Gary. 1966 : 557)

ในเรื่องความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนนี้ เพจ ได้แสดงความสัมพันธ์
 โดยการวิเคราะห์ความเหมือนต่างของการอ่านและการเขียนทางด้านภาษา ความหมาย
 ความรู้ ซึ่งเป็นการยืนยันว่าจุดประสงค์ของผู้อ่านและผู้เขียนคือการสื่อความหมายกัน
 ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ดังแสดงไว้ในแผนภาพต่อไปนี้ (Page. 1974 : 174 : 183)

ภาพประกอบ 1 กระบวนการในการเขียนและการอ่าน (A General Concept to Writing and Reading)

ภาพประกอบนี้แสดงว่าการอ่านและการเขียน มีกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมาก รวมทั้งผลการวิจัย และข้อคิดเห็นข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าการอ่านและการเขียนสัมพันธ์กัน และมีส่วนส่งเสริมซึ่งกันและกันได้ เพราะการอ่านเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความฉลาดรอบรู้ มีความคิดกว้างไกล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเขียนได้ในที่สุด

จากเอกสารงานวิจัยที่ได้อ่กล่าวมาแล้วข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าการเขียนและการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกระดับ มีงานวิจัยหลายฉบับในต่างประเทศที่มีผลปรากฏว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเขียนและการอ่านนั้นมีเฉพาะในต่างประเทศเท่านั้น และเท่าที่นำมาอ้างอิงไว้ข้างต้นนั้น มีเพียง 2 ฉบับที่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันสูงอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในประเทศไทยนั้น เท่าที่ปรากฏยังไม่มีผู้ใดวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนไว้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษาที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นการวางรากฐานทางภาษาที่ดีให้นักเรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเรียนรู้ต่อไป จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาในเรื่องนี้ เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นเครื่องมือชี้แนะในการจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการอ่านและการเขียนมากขึ้น อันจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในก้าการศึกษา การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตที่ดีในสังคมสืบไป

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะสัมพันธ์กัน
2. ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนหญิง และนักเรียนชายแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

วิธีดำเนินการแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

✓ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (สพ.กทม.) ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ติดต่อสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อสอบถามจำนวนโรงเรียนในสังกัดทั้งหมดมี 36 โรงเรียน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ซึ่งได้มีการแบ่งเป็นกลุ่มอยู่ 5 กลุ่ม โดยรวบรวมโรงเรียนในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนสังกัด สป.กพ. แยกตามกลุ่ม

กลุ่ม	โรงเรียน
กลุ่มที่ 1 ทวาราวดี	ราชวินิต พญาไท โสมทิศโมสร วัดโบสถ์ วัดโสมนัส วัดอมรินทราราม อนุปาลวัดปรินายก
กลุ่มที่ 2 อโยธยา	พิบูลอุปถัมภ์ บางบัว (เพ่งกิ่งทรงจิตวิทยาการ) วัดใหม่ทองลม วัดสังข์กระจาย (แจ่มวิชาสอน) วัดอุทัยธาราม อนุปาลพิบูล เวศม์ อนุปาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่ง รัฐบาลอุปถัมภ์)
กลุ่มที่ 3 สุโขทัย	วัดเวทวันธรรมาวาส ประตมทวีธาภิเศก มหาวิทยาลัยราชภัฏ วัดชนะสงคราม

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่ม	โรงเรียน
	วัดประยูรวงศาวาส วัดพลับพลาชัย วัดชัยชนะสงคราม พระตำหนักสวนกุหลาบ ประถมบางแค วัดเจ้ามูล วัดช่างเหล็ก วัดนาคปรก วัดหงส์รัตนาราม อนุบาลวัดนางนอง
กลุ่มที่ 4 กรุงเทพมหานคร	สายน้ำทิพย์ ควราคาม หุ้ยมหาเมฆ บ้านหนองบอน ประถมนนทรี วัดคาน วัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ)

2. ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม

จากจำนวนโรงเรียนสังกัด สป.กทผ. ทั้ง 5 กลุ่มนี้ สุ่มมากลุ่มละ 1 โรงเรียน ได้ 5 โรงเรียน สุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนละ 1 ห้อง ได้ 5 ห้อง โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้โรงเรียนดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	โรงเรียน
กลุ่มที่ 1 ทหาราวดี	อนุบาลวัดปรีณายก
กลุ่มที่ 2 อโยธยา	บางบัว (เพ่งตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)
กลุ่มที่ 3 สุโขทัย	ประถมทวีธาภิเศก
กลุ่มที่ 4 กรุงเทพมหานคร	ประถมบางแค
กลุ่มที่ 5 รัตนโกสินทร์	คาราคาม

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนแต่ละแห่ง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาลวัดปรีนายก	19	21	40
บางบัว (เฟื่องตั้งตรงจิตวิทยาการ)	20	19	39
ประถมทวีธาภิเศก	30	12	42
ประถมบางแค	16	27	43
การราคาม	22	14	36
รวม	107	93	200

ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการทดสอบเพื่อการปรับปรุงแบบทดสอบครั้งที่ 1 นั้น สุ่มจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเวทวันธรรมมาวาส จำนวน 100 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียนชาย 40 คน นักเรียนหญิง 60 คน

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน (เลือกตอบ 4 ตัวเลือก) และแบบทดสอบความสามารถในการเขียน (เขียนตอบเป็นเรียงความ) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ชั้นเตรียมการ ศึกษาหลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ
จากหนังสือคู่มือต่าง ๆ เช่น เทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพทย์กุล

1. การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบ
เลือกตอบ 4 ตัวเลือก เนื้อเรื่องเป็นข้อความสั้น ๆ ที่คัดแปลง หรือคัดลอกมาจาก
หนังสือต่าง ๆ ต่อไปนี้

แบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บทที่ 14 และบทที่ 19
หนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษา ได้แก่

นิทานนานาชาติ เรื่อง พี่น้องเจ้าปัญญา ของ บรรจบ พันธุเมธา

นิทานจากเอเชียยุคปัจจุบัน เล่ม 1 ของกรมวิชาการ

เมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก ของ หิรัญวาลี สนิทวงศ์

หนังสือภาพภาษาไทย ของ กรมวิชาการ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมระดับ ป.5 - 6 เรื่อง โรคภัยไข้เจ็บ ของ

กรมวิชาการ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมระดับประถมศึกษา เรื่อง อ้อยและน้ำตาล

ของ กรมวิชาการ

เพลงทหารของชาติ (พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ)

✓ 1.1 กำหนดเกณฑ์ในการสร้างข้อสอบความสามารถในการอ่าน
โดยมุ่งวัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ระดับแปลความ คือความ และขยายความ
(ชวาล แพทย์กุล 2507 : 227 - 246)

ตัวอย่าง

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 5

วันอาทิตย์เป็นวันที่สนุกสนาน ๆ ของมันถูกพาตัวไป ยู่ๆก็ออกไปนอกแฟลต เดินเตร็ดเตร่ไปในการเคหะ ไม่อยากเห็นไม่อยากจะรู้ว่าพลไปอยู่แห่งใด ไม่อยากได้ยินเสียงที่ตึ้นาร้องไห้ควย ตัวเขาเองก็เศร้าใจ คิดอยู่ว่าต่อไปนี้จะไม่ได้เห็นเจ้าสัตว์เลี้ยงของเขาอีกแล้ว แต่ก็ยังพอใจที่อยู่แฟลตแล้วมีสัตว์เลี้ยงไม่ได้ เพราะหมายความว่าครอบครัวของเขาก็จะไม่มีสัตว์เลี้ยงได้โดยสักตัวเดียว ไม่มีตัวใดมาแทนที่ของพลได้

1. ยู่ๆรู้สึกอย่างไร

ก. พอใจ	ข. เหงา
ค. เสียใจ	ง. เจ็บใจ
2. เหตุใดยู่ๆจึงรู้สึกเช่นนั้น

ก. เพราะที่ตึ้นาร้องไห้	ข. เพราะยู่ๆจะได้อยู่แฟลต
ค. เพราะสนุกสนาน ๆ ถูกพาตัวไป	ง. เพราะเขาจะไม่มีสัตว์เลี้ยงอีก
3. เหตุใดพลกับลูก ๆ จึงถูกพาตัวไป

ก. เพราะเป็นวันอาทิตย์	ข. เพราะยู่ๆไม่ชอบสัตว์เลี้ยง
ค. เพราะที่ตึ้นาไม่ชอบสัตว์เลี้ยง	ง. เพราะการอยู่แฟลตห้ามเลี้ยงสัตว์
4. เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน

ก. ในเมือง	ข. ในชนบท
ค. ในโรงเรียน	ง. ในสวนสัตว์
5. น่าจะตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. บ้านที่น่ายู่	ข. สัตว์เลี้ยงแสนรัก
ค. ความฝันของยู่ๆ	ง. เช้าวันอาทิตย์

(ข้อสอบทั้งหมดภาคผนวก ก)

1.2 นำแบบทดสอบไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจแก้ แล้วนำไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเวทวิมลธรรมาวาส จำนวน 100 คน นำกระดาษคำตอบไปหาความเชื่อมั่น ใ้สูตร $K - R$ 20 (ลัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2514 : 6 - 32) ได้ค่าความเชื่อมั่น .77 (คุณภาพนก ข)

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่าย โดยวิธีเทคนิค 27% จากตารางสำเร็จของ จุง เทห์ ฟาน (ชวาล แพร์ทกุล 2514 : 6 - 32)

1.4 เลือกข้อสอบที่มีลักษณะต่อไปนี้ 30 ข้อ จาก 45 ข้อ

มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ .20 - .80

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

1.5 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดและเว้นไม่ตอบ

2. การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนแบบเรียงความ

จากผลการวิจัยของ คำนึ่ง วิสัยจร พบว่า ความสนใจต่อวิธีเขียนเรียงความแบบต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสนใจต่อวิธีต่อไปนี้สูงสุด

1. วิธีเขียนคำสัมผัสคล้องจอง

2. วิธีเขียนเรียงความจากภาพ

3. วิธีเขียนเรียงความเสรี (คำนึ่ง วิสัยจร 2526 : 101)

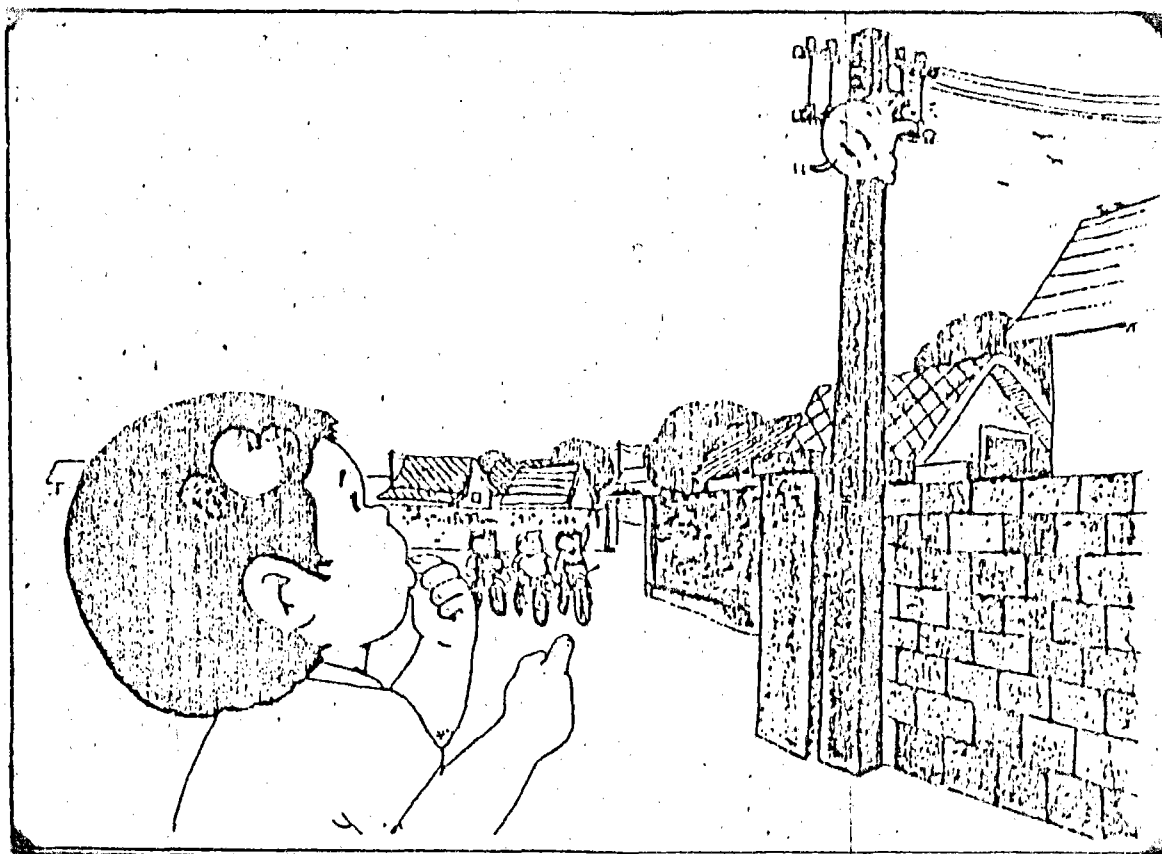
ผู้วิจัยเลือกทดสอบการเขียนเรียงความจากภาพ เพราะภาพต่าง ๆ เป็นตัวแนะ (Clue) ให้เกิดความคิดและจินตนาการ ได้ดีกว่าสื่อเรื่องหรือคำสั่งที่เป็นข้อความทั้งยังสามารถควบคุมคำศัพท์และแนวความคิดได้พอสมควร ในการสร้างแบบทดสอบการเขียนเรียงความดำเนินการดังนี้

2.1 เลือกภาพ 2 ภาพ โดยคำนึงว่าองค์ประกอบของภาพต้องเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก เช่น บุคคลในครอบครัว สัตว์ ธรรมชาติ มาทดลองสอบและในการทดสอบจริง เลือกภาพที่นักเรียนเขียนมากที่สุดเพียงภาพเดียว จากการทดลองสอบปรากฏว่า นักเรียนจำนวน 100 คน มี 84 คนเลือกภาพที่ 2 ดังนั้นในการทดสอบจริงจึงใช้ภาพที่ 2 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการเขียน

ตัวอย่างแบบทดสอบการเขียนเรียงความจากภาพ

ให้นักเรียนเลือกเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ นี้เพียงภาพเดียว ตามความนึกคิดของนักเรียนเอง มีความยาวประมาณ 10 บรรทัด โดยเขียนตัวครึ่งบรรทัดในเวลา 20 นาที (30 คะแนน)

ภาพที่ 1

.....

.....

.....

.....

.....

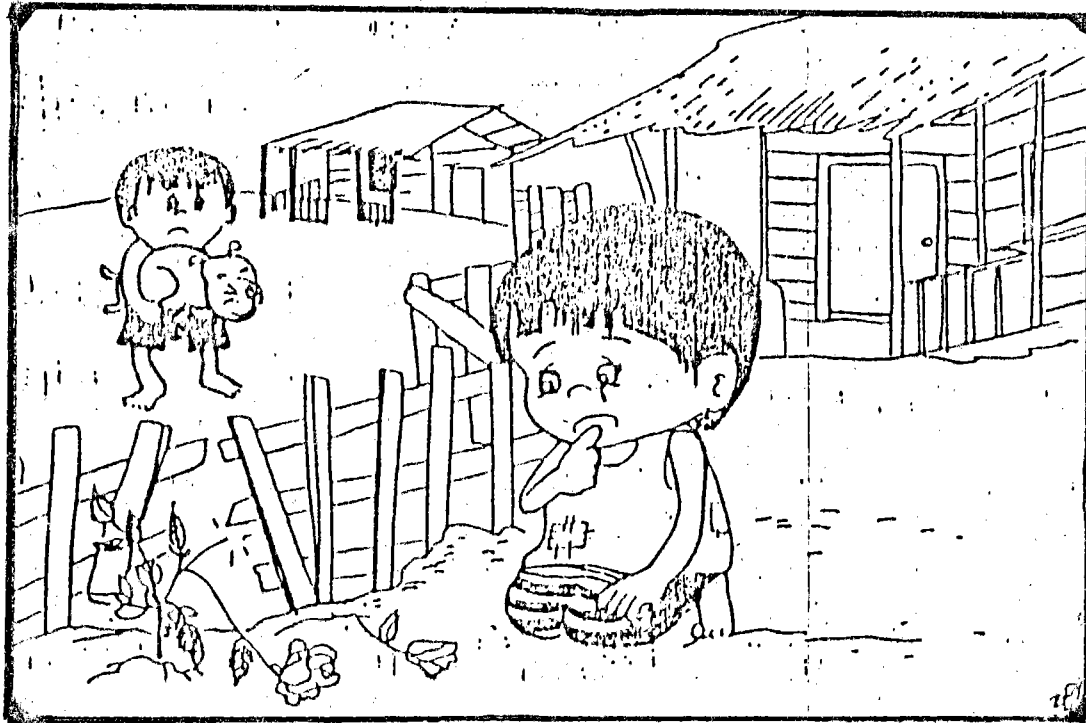
.....

.....

.....

.....

ภาพที่ 2

[illegible]

2.2 เกณฑ์ในการตรวจ ได้จากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 4 คน คือ

1. นางรัชณี ศรีไพรวรรณ ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ
 2. นางสาวศุภาดา วัชรวิทย์ นักวิชาการศึกษา กรมวิชาการ
 3. นางนิตยา จรุงผลลิตี ศึกษานิเทศก์ สป.กทม.
 4. นางสาวพูนศรี อิมประไพ นักวิชาการศึกษา กรมวิชาการ
- นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความจากภาพ

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความจากภาพ (30 คะแนน แยกพิจารณา เป็น 2 ส่วน คือ

1. การตรวจเนื้อหาที่เขียน (16 คะแนน) พิจารณาให้คะแนนดังนี้
 - 1.1 การบรรยายสิ่งที่ปรากฏในภาพ ให้คะแนนดังนี้
 - 1.1.1 ถ้าเขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพและนำมาสัมพันธ์กันได้มากกว่า 2 อย่าง ให้ 8 คะแนน
 - 1.1.2 ถ้าเขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพและนำมาสัมพันธ์กันได้ 2 อย่าง ให้ 6 คะแนน
 - 1.1.3 ถ้าเขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพและนำมาสัมพันธ์กันได้ 1 อย่าง ให้ 4 คะแนน
 - 1.1.4 ถ้าเขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพแต่ไม่นำมาสัมพันธ์กัน ให้ 2 คะแนน
 - 1.1.5 ไม่เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพเลย ให้ 0 คะแนน
 - 1.2 จินตนาการ/แนวความคิด (ซึ่งไม่ปรากฏในภาพ) ให้คะแนนดังนี้
 - 1.2.1 ถ้าบรรยายแนวความคิดได้มากกว่า 2 แนวความคิด ให้ 8 คะแนน
 - 1.2.2 ถ้าบรรยายแนวความคิดได้ 2 แนวความคิด ให้ 6 คะแนน

1.2.3 ถ้าบรรยายแนวความคิดได้ 1 แนวความคิด ให้

4 คะแนน

1.2.4 ถ้าบอกเฉพาะชื่อเหตุการณ์ที่เป็นแนวความคิด เช่น ความสุข ความสนุกสนาน ความวุ่นวาย แต่ไม่มีการบรรยาย ให้ 1 คะแนน

1.2.5 ถ้าไม่มีแนวความคิดเลย ให้ 0 คะแนน

2. การตรวจหลักเกณฑ์ทางภาษา (14 คะแนน) พิจารณาให้คะแนนดังนี้

2.1 การสะกดคำ

2.1.1 ถ้าสะกดผิด 1 - 4 คำ ให้ 6 คะแนน

2.1.2 ถ้าสะกดผิด 5 - 7 คำ ให้ 3 คะแนน

2.1.3 ถ้าสะกดผิดมากกว่า 8 - 10 คำ ให้ 2 คะแนน

2.1.4 ถ้าสะกดผิดมากกว่า 10 คำ ให้ 0 คะแนน

2.2 การใช้ภาษา

2.2.1 ถ้าใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวน สื่อความหมายได้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาไทยตลอดทั้งเรื่อง ให้ 8 คะแนน

2.2.2 ถ้าใช้ภาษาถ้อยคำสำนวน สื่อความหมายได้ชัดเจนเป็น ส่วนมาก ให้ 6 คะแนน

2.2.3 ถ้าใช้ถ้อยคำ สำนวน สื่อความหมายไม่ชัดเจนเป็น บางตอน ให้ 4 คะแนน

2.2.4 ถ้าใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวน ที่เป็นภาษาพูด พอสื่อ ความหมายได้บาง ให้ 1 คะแนน

2.2.5 ถ้าใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวน ไม่สื่อความหมาย ให้ 0 คะแนน

2.3 นำคะแนนจากผู้ตรวจทั้งสอง คือ นางสาวพูนศรี อิมประไพ นักวิชาการศึกษา กรมวิชาการ และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเวทวันธรรมมาวาส มาหาค่าความเชื่อถือได้ของการตรวจ (Reliability of Scores) โดยใช้สูตรหาค่าสหสัมพันธ์ (r_{xy}) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient of Correlation) เพื่อตรวจหาความสัมพันธ์ของเกณฑ์การให้คะแนน

$$\text{สูตร } r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\left[N \sum X^2 - (\sum X)^2 \right] \left[N \sum Y^2 - (\sum Y)^2 \right]}$$

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 84)

ผลปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นำคะแนนจากผู้ตรวจคือ นางสาวพูนศรี อิมประไพ กับผู้วิจัย มาหาค่าความเชื่อถือได้ของการตรวจ โดยดำเนินการดังนี้ 2.4 ปรากฏว่าค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเกณฑ์ในการให้คะแนนที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นนั้น ชัดเจนพอที่จะทำให้การตัดสินใจให้คะแนนของผู้ตรวจทั้งสามสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ใช้เป็นเกณฑ์การตรวจคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนได้ (ดูภาคผนวก ข)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ซึ่งประกอบไปด้วยแบบทดสอบการอ่านแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัย (เขียนเรียงความจากภาพ) ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ (ดูตาราง 3) โดยดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบความสามารถในการอ่าน ใช้เวลา 30 นาที กำหนดระเบียบการสอบดังนี้

1.1 ให้ผู้สอบอ่านคำสั่งก่อนทำข้อสอบ

1.2 เริ่มทำข้อสอบพร้อมกัน

1.3 หยุดทำข้อสอบทันทีที่หมดเวลา

2. ทดสอบความสามารถในการเขียนต่อเนื่องจากการอ่าน ใช้ระเบียบการสอบเดียวกัน ใช้เวลา 30 นาที

ในการทดสอบให้ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อป้องกันตัวแปรสอดแทรก เช่น ความวิตกกังวล ความตื่นเต้น

การตรวจให้คะแนนไว้หลักเกี่ยวกับการทดลองสอบ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 71)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนข้อมูล

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

1.2 ความแปรปรวน ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 75)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

- เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $N - 1$ แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

2. ความเชื่อมั่น ใช้สูตร $K - R$ 20 (อ่าน สายยศ และอังคณา สายยศ

2524 : 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
 s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวน

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ใช้สูตร (อ่าน สายยศ และอังคณา สายยศ

2524 : 84)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 N แทน จำนวนคน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของ คะแนน
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของ คะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣY^2 แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่

ทดสอบค่านี้สำคัญโดยการเปิดตาราง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชาย โดยใช้ Z-test (ด่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 94)

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ

$\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่ม 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่ม 2

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากนำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ในการวิจัยครั้งนี้แล้ว จึงนำคำตอบจากแบบทดสอบทั้งสองชุดซึ่งได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียน ซึ่งเป็นการเขียนเรียงความจากภาพ 1 เรื่อง มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แยกเป็นข้อ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย

ในบทนี้จะได้นำผลการศึกษาค้นคว้าเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

เมื่อนำคะแนนการอ่านและการเขียนมาคำนวณค่าสถิติพื้นฐานและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนได้ผลดังนี้

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับความสามารถในการเขียน

เพศ	การอ่าน		การเขียน		r_{xy}
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ชาย	20.748	4.786	19.617	4.668	.8686*
หญิง	21.871	5.095	21.720	5.525	

$$* Z_{.01} = .2301$$

จากตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคือ .8686 แสดงว่าความสามารถในการอ่าน และการเขียนสัมพันธ์กันในเชิงนิมิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในความสามารถในการอ่านและการเขียน

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	Z
ชาย	20.748	4.786	-1.61
หญิง	21.871	5.095	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่าความสามารถในการอ่าน
ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	Z
ชาย	19.617	4.668	-2.92*
หญิง	21.720	5.525	

$$*Z_{.05} = -1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนหญิง และนักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทั้งการเขียน และการอ่านของนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	Z
ชาย	40.365	9.143	-2.35 *
หญิง	43.591	10.271	

$$* Z_{.05} = -1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 จะเห็นว่า ความสามารถในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนหญิง เมื่อรวมกันแล้วจะแตกต่างจากนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การที่จะฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาได้ก็ต้องฝึกให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ตามต้องการ แต่ในบรรดาทักษะทั้ง 4 นั้น ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและฝึกได้ยาก เพราะเป็นทักษะที่จำต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานมาก่อน นักเรียนมักจะมีปัญหาว่าเขียนไม่ออก ไม่รู้ว่าจะเขียนอย่างไร (บุพผา สงศิริ 2512 : 396) การที่จะเขียนได้นั้นผู้เขียนจำต้องมีความรู้ เพราะความรู้เปรียบเสมือนวัตถุดิบที่ผู้เขียนนำมาเรียบเรียงเป็นเนื้อหาของเรื่อง การอ่านเป็นเครื่องมือที่ดีในการแสวงหาความรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นเครื่องมือแนะในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในด้านความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าจะช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

2. ความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในด้านความสามารถในการอ่านและการเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจของแต่ละเพศ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะสัมพันธ์กัน
2. ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 200 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้างนี้ 2 ฉบับด้วยกันคือ

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมุ่งวัดความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับคือ
 - 1.1 ระดับแปลความ
 - 1.2 ระดับตีความ
 - 1.3 ระดับขยายความ

แบบทดสอบนี้มีความเชื่อมั่น 0.77

จากวิธี ผลคิด

2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียน เป็นข้อสอบให้เขียนเรียงความ จากภาพ เหนือในการตรวจมีความเชื่อมั่น 0.80

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ ใช้วิธีการทางสถิติ คำนวณหาค่าต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความแปรปรวน (S^2) และค่า ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)
2. ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน ของกลุ่ม ตัวอย่าง เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่าน และการเขียน ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนหญิงแตกต่างจากนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย จะได้อธิบายเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

1. การหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

จากวิธี

จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน กับความสามารถในการเขียน
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 แสดงว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงนั้น
 จะมีความสามารถในการเขียนสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดทางวิชาการและ
 ความเห็นของบุคคลทั่วไปที่ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิต
 ประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ ผู้มีนิสัย
 รักการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่าน ย่อมแสวงหาความรู้และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่าง
 มีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้
 เป็นอย่างดี (สุจริต เพ็ชรชอบ 2529 : 98) การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อ
 เด็กในโรงเรียน ผลการเรียนและความสำเร็จในชีวิตการเรียนของนักเรียนทุกคน
 ย่อมขึ้นอยู่กับ การอ่านทั้งสิ้น ใครมีความสามารถในการอ่านสูง คืออ่านได้รวดเร็ว
 และเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เร็ว ก็ยิ่งได้เปรียบมากขึ้น

ในสารานุกรม The World Book Encyclopedia กล่าวว่า "การอ่าน
 ในโรงเรียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรื่องต่าง ๆ รอบตัว เป็นผล
 ต่อการเรียนรู้วิชาในระดับประถมศึกษา เช่น การเขียน" (Morrisjones. 1957 : 6816)

การอ่านยังเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์อีกด้วย ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความฉลาด
 รอบรู้ มีความคิดที่กว้างไกล ก้าวหน้าและทันสมัยเข้าใจชีวิต เหตุการณ์และสถานการณ์
 ต่าง ๆ อันเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ของผู้อ่านซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ
 การเขียน เพราะการเขียนต้องจินตนาการและสารที่จะเขียน ซึ่งได้มาจากประสบการณ์
 สิ่งแวดล้อมและภูมิหลัง จึงนับได้ว่า การอ่านส่งเสริมและสนับสนุนการเขียน (กุลสุมา
 มะนะสุนทร 2519 : 17) และฉัตร บุนนาค กล่าวว่า "ผู้ที่เขียนเรียงความ
 ให้ได้ดีนั้น จะต้องฝึกตนเองให้เป็นคนอ่านหนังสือให้เป็น จะได้รับความรู้เป็นต้นทุน
 นำมาประกอบเรื่องที่เรารวบรวมและทั้งจะได้เรียนรู้ท่านองแต่ง การใช้ถ้อยคำ สำนวน
 โวหาร แนวการเขียน และแนวคิดของนักเขียน และผู้ทรงคุณวุฒิจากหนังสือทุกประเภท"
 (ฉัตร บุนนาค 2522 : 11)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยในทำนองเดียวกัน เช่น อีแวนนิโก ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และเฟรดดี ได้ศึกษากับนิสิตปีที่ 1 พบว่า สมรรถผลในการเขียนมีความสัมพันธ์กับสมรรถผลในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสำหรับการวิจัยในประเทศ ญีรูดิณ บัณ ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ในด้านความสามารถในการอ่านและการเขียน

จากผลการวิจัย ข้อ 2 ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของสมบุรณ์ ชิตพงศ์ ที่ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถทางภาษาคีกว่านักเรียนชายที่ระดับนัยสำคัญ .01 (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2511 : 76) และสมพิศ ชังชมแก้ว ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย ในภาษาอังกฤษ สมจิต เอี่ยมสุภนิมิตร ศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมสูงกว่านักเรียนชายเล็กน้อย (กุสุมา มะนะสุนทร 2519 : 31)

ที่เป็นเช่นนี้ สาเหตุที่สำคัญน่าจะเป็นเพราะเหตุผลทางจิตวิทยาพัฒนาการที่ว่า เด็กชายและเด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางด้านร่างกายแตกต่างกัน เด็กชายแรกเกิดจะโตกว่าเด็กหญิงเล็กน้อย แต่ในระยะต่อมาเด็กหญิงจะเจริญเติบโตรวดเร็วกว่าเด็กชาย เมื่อคิดโดยเฉลี่ยแล้วเด็กหญิงจะมีพัฒนาการเร็วกว่า 1 - 2 ปี (ฉวีวรรณ กินาวงศ์ 2526 : 30) ความแตกต่างทางเพศจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางการใช้ภาษาของเด็ก พบว่า เด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางการพูดดีกว่าเด็กชาย รู้ศัพท์มากกว่า

ประโยคที่พูดจะยาวกว่าและถูกต้องมากกว่า ออกเสียงได้ชัดเจนกว่า (เอนกกุลกริแสง เอกสารอัครสำเนา : 54) จะเห็นได้ว่า เด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางด้านร่างกายสูงกว่าเด็กชาย และมีความสามารถทางด้านภาษาสูงกว่าด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยเด็กตอนปลาย (10 - 12 ปี)

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีลักษณะตรงกับที่กล่าวมา เป็นระยะที่เด็กชายและเด็กหญิงแสดงความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ในด้านพฤติกรรมและความสนใจ เด็กหญิงโตกว่าเด็กชายในตอนปลายของวัยนี้ ลักษณะความเจริญเติบโตทางร่างกายต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัด คือ มีทักษะทางด้านการใช้ภาษาดีขึ้น (สุชา จันทน์เอม 2527 : 49)

ข้อสังเกตจากการตรวจแบบทดสอบ

จากการตรวจแบบทดสอบทั้งสองฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบความสามารถในการเขียน ผู้วิจัยพบสิ่งที่น่าสนใจ ซึ่งควรกล่าวถึงไว้ในที่นี้ ดังนี้ (นักเรียนชาย 107 คน นักเรียนหญิง 93 คน)

ตาราง 8 เปรียบเทียบการอ่านระดับแปลความ

ข้อ	จำนวนคนทำถูก (ชาย)	ร้อยละ	จำนวนคนทำถูก (หญิง)	ร้อยละ
1	55	51.40	55	59.14
2	78	72.90	70	75.27
3	81	75.70	81	87.10
4	100	93.46	83	89.28
5	59	55.14	65	69.89
6	74	69.16	61	65.60
7	91	85.05	83	89.28
8	76	71.03	75	80.65
9	60	56.07	58	62.37
10	75	70.10	75	80.65

จากตาราง พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านระดับแปลความ
สูงกว่านักเรียนชาย 8 ข้อ ใน 10 ข้อ

ตาราง 9 เปรียบเทียบการอ่านระดับดี ความ

ข้อ	จำนวนคนทำถูก (ชาย)	ร้อยละ	จำนวนคนทำถูก (หญิง)	ร้อยละ
1	58	54.21	58	62.37
2	80	74.77	74	79.56
3	94	87.85	81	87.10
4	95	88.79	83	89.25
5	68	63.55	78	83.87
6	50	46.73	38	40.86
7	88	82.24	78	83.87
8	76	71.03	80	86.02
9	72	67.40	71	76.34
10	85	79.44	75	80.65

จากตาราง พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านระดับดี ความ
สูงกว่านักเรียนชายถึง 9 ข้อ ใน 10 ข้อ

ตาราง 10 เปรียบเทียบการอ่านระดับขยายความ

ข้อ	จำนวนคนทำถูก (ชาย)	ร้อยละ	จำนวนคนทำถูก (หญิง)	ร้อยละ
1	83	77.57	74	79.57
2	69	64.49	60	64.52
3	60	56.07	57	61.30
4	52	48.60	50	53.76
5	73	68.22	67	72.04
6	73	68.22	65	70.00
7	80	74.77	77	82.80
8	78	72.90	68	73.12
9	84	78.50	78	83.87
10	58	54.21	63	67.74

จากตาราง พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านระดับขยายความสูงกว่านักเรียนชายทั้ง 10 ข้อ

กล่าวโดยสรุปว่า ในจำนวนแบบทดสอบ 30 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็นการอ่านระดับต่าง ๆ ระดับละ 10 ข้อ เท่ากันนั้น เปรียบเทียบกันข้อต่อข้อดังตารางข้างต้นนั้น จะพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนชายในทุกระดับ

จากแบบทดสอบความสามารถในการเขียน พบว่า แนวความคิดของกลุ่มตัวอย่างนั้น แยกเป็น 2 แนวคิด คือ

1. แนวคิดในค่านบวก กลุ่มนี้จะมองโลกในแง่ดี ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น มีการให้อภัยไม่ถือโทษ และยินดีที่จะรับผิดชอบในความผิดพลาดของตนเอง ดังตัวอย่าง

1.1 "...เราไม่ควรเศร้าโศกกับเรื่องเล็กน้อย เมื่อมีอุปสรรคก็เผชิญหน้าสู้ต่อไป..."

1.2 "...ในความยากจนอาจจะทำให้มีความสุขได้..."

1.3 "...เพื่อนมนุษย์ควรรักกันเพื่อสร้างสันติภาพในโลก..."

1.4 "...การให้อภัยซึ่งกันและกันไม่ทำให้เสียเพื่อนไป..."

ฯลฯ

2. แนวคิดในค่านลบ กลุ่มนี้จะมองโลกในแง่ร้าย เน้นฐานะทางการเงินที่ยากจน ความขาดแคลนความรัก การอาฆาตพยาบาท การลงโทษที่รุนแรง และการกล่าวโทษผู้อื่นแม่แต่พ่อแม่ ดังตัวอย่าง

2.1 "...คนรังแกคนจนต้องตาย..."

2.2 "...คนจนถูกคนรวยข่มเหงอยู่เรื่อย และไม่ยอมคบด้วย..."

2.3 "...ใครทำอะไรต้องรับกรรม สักวันเราจะจับมาลงโทษ..."

2.4 "...ทำไมชีวิตจึงไม่มีความสุขอย่างคนอื่นบ้าง..."

2.5 "...แต่พ่อก็ยังซื้อเหล้ากินจะม่าวาหนูได้อย่างไร..."

2.6 "...เด็กหญิงเสียใจจนตายและเป็นผีมาหลอก..."

ฯลฯ

จากแนวความคิดที่แตกต่างกันนี้ ไม่ว่าจะเป็นค่านบวกสาเหตุใดก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครูผู้สอนภาษาไทยควรให้ความสนใจ ดังจะกล่าวในข้อเสนอแนะต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ดังนี้

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านมากขึ้นโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และชี้ให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านหนังสือเพื่อเป็นพื้นฐานและประสบการณ์ในการเขียนต่อไป
2. ครูผู้สอนภาษาไทย ควรให้นักเรียนฝึกทักษะในการเขียนแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้น
3. ครูผู้สอนภาษาไทย ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย เช่น
 - 3.1 การอ่าน จัดหาหนังสือที่เหมาะสมกับความสนใจของแต่ละเพศ เช่น เรื่องตื่นเต้น ลึกลับ ผจญภัย หรือเรื่องแนววิทยาศาสตร์ สำหรับเด็กชาย และเรื่องเกี่ยวกับความฝัน ธรรมชาติ ครอบครัว สำหรับเด็กหญิง เป็นต้น
 - 3.2 การเขียน ครูควรตั้งหัวข้อในการเขียนที่ตรงกับความสนใจของทั้งสองเพศ ไม่จำเป็นต้องเขียนหัวข้อเดียวกันเสมอไป
4. ในการตรวจเรียงความ ครูผู้สอนควรพิจารณาแนวคิดของนักเรียนทั้งในค่านบวก และค่านลบ แต่ไม่นำความแตกต่างกันในค่านนี้มาเป็นตัวกำหนดคะแนน สำหรับแนวความคิดใดที่ได้จากข้อเขียนของเด็ก ครูผู้สอนยังสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข หรือกล่อมเกลานิสัยของนักเรียนได้ในโอกาสอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดอื่น ๆ เช่น สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการศึกษาเอกชน โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย และกรมการฝึกหัดครู เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะการฟัง และการพูด
3. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อความสามารถทางภาษา เช่น การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ความแตกต่างของท้องถิ่น ฯลฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส และคนอื่น ๆ การใช้ภาษา โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์
พระนคร 2511, 84 - 85
- กุสุมา มะนะสุนทร ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนิสิต
ชั้นปีที่หนึ่ง วิทยาลัยวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยนิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2519, 138 หน้า อัดสำเนา
- คำนึ่ง วิสัยจร ความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงแบบต่าง ๆ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยนิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2526, 168 หน้า อัดสำเนา
- เจือ สตะเวทิน "ลีลาและทำนองเขียนเฉพาะบุคคล" ถ้อยบรรยายภาษาไทยชั้นสูง
ของชุมนุมภาษาไทย โรงพิมพ์คุรุสภา กรุงเทพฯ 2511
- ฉวีวรรณ กีนาวงส์ การศึกษาเด็ก โรงพิมพ์พิชิตผล กรุงเทพฯ 2526, 223 หน้า
- ฉัตรภา บุญนาค และคนอื่น ๆ ศิลปการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ
โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล กรุงเทพฯ 2522, 304 หน้า
- ชวาล แพร์ทกุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ วัฒนาพานิช 2520, 407 หน้า
เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2507, 363 หน้า
ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ จุฬเทฬาน พิมพ์ในประเทศไทย 32 หน้า
- ชะอุม วิบูลย์ศรี การสอนทักษะการใช้คำสัญลักษณ์ในการเขียนความเรียงแก่นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยนิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519,
202 หน้า อัดสำเนา
- ฉวีรุติ ฅ บัณ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษา
อังกฤษในระดับไฮโอเน สื่อสาร และวิจารณ์งาน วิทยาลัยนิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 94 หน้า อัดสำเนา

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ คู่มือประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้นวิชาภาษาไทย โรงพิมพ์
ครูสภา 2518, 174 หน้า

_____ "ปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร" เอกสารประกอบการ
สัมมนาภาษาและการสื่อสาร ฉบับที่ 5 (2 - 3) พฤศจิกายน 2516 หน้า 5
การดี อุทัยรัตนกิจ ความเข้าใจค่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต
แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2520, 177 หน้า อุดมสำเนา

ธนรัชต์ ศิริสวัสดิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านความเข้าใจและสัมฤทธิ์
ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งในกรุงเทพมหานคร
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 179 หน้า อุดมสำเนา

นวลทิพย์ รักษาทรัพย์ การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียน
ภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร 9 โรงเรียน วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 244 หน้า อุดมสำเนา

นันทา เนียมศรีจันทร์ การทดลองสอนเรียงความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ฟิล์ม
สตริป วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 107 หน้า
อุดมสำเนา

บุญรวาย ชูรักษา ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน กับการแก้โจทย์ปัญหา
คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 89 หน้า อุดมสำเนา

บุญเรือน ศิริมงคล การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 152 หน้า อุดมสำเนา

บุญเหลือ เพทยสุวรรณ, ม.ด. ภาษาไทย - วิชาที่ถูกลืม โรงพิมพ์ดวงกิจการพิมพ์
กรุงเทพมหานคร 2520, 113 หน้า

เปลื้อง ณ นคร "ภาษากิริยา" ชัยพลชัย 19 : 12 ตุลาคม 2511

เรียงความชั้นสูง โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช พิมพ์ครั้งที่ 8 2512,
148 หน้า

บุสดี ภูมิอินทร์ เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บริษัท ประชาชน จำกัด (การพิมพ์) 2526
530 หน้า

✓ ภาสกร รัชชาพรหมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจศัพท์ และก

จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ค.

มหาวิทยาลัย 2524, 100 หน้า อัดสำเนา

รองรัตน์ อิศรภักดี และเฟื่อง ฤศมา ณ

क्रमชัยมของครูสภา ภา

ครูสภา 2511

รัชนี้ ศรีไพรวร

22 - 23

รัฐจวน อินทร

โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2519

ดวน สายยศ และอังคณา สายยศ ทล. ภาควิชาวัฒน

และวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2524, 287 หน้า

วรรณ แก้วแพรง คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา สำนักพิมพ์โอเคียนส์ไตร์

กรุงเทพฯ 2526, 304 หน้า

วรรณ บัวเกิด ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างการเขียนเรียงความ

และทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 100 หน้า อัดสำเนา

- วรรณิ โสสมประยูร เอกสารการสอนชุดวิชา การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บริษัท ประชาชน จำกัด (การพิมพ์) 2526,
530 หน้า
- วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ การใช้ภาษาไทย โรงพิมพ์โอเคียนส์โตร
2522, 396 หน้า
- ศรีสมร สอนเจริญ การศึกษานักเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรพุทธศักราช
2521 ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอศรีฉนวนชัย จังหวัดสุโขทัย 2525,
102 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 เล่มที่ 2 โรงพิมพ์การศาสนา 2521, 76 หน้า
_____ คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงพิมพ์อักษรไทย
กรุงเทพมหานคร 2524, 499 หน้า
_____ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงพิมพ์คุรุสภา กรุงเทพฯ
2526, 656 หน้า
_____ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521
- สนิท คังทวี เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการใช้และไม่ใช้
บทเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 161 หน้า
อัคราเนนา
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์ สมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ
ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2511, 119 หน้า
อัคราเนนา
- สะอาด บุญยงค์ การเน้นอัตราเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปริชญานิพนธ์
ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527, 186 หน้า อัคราเนนา

สำเร็จวรรณกิจ, หลวง แนวเรียงความ โรงพิมพ์ส่งเสริมวิทยา 2501, 256 หน้า
 ลิขสา พิณภูวคด การอ่านและการพิจารณาหนังสือ โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2525,
 186 หน้า

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรณ วิธีสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา
 แผนกวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 2522,
 121 หน้า

สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาทั่วไป สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2527, 253 หน้า
 เสริมศรี หอทิมาวรรณ เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย)
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บริษัท ประชาชน จำกัด (การพิมพ์) 2526,
 530 หน้า

อนงค์ บุญเลิศ การเปรียบเทียบการทดลองสอนเรียงความโดยใช้สิ่งเร้ากับการสอน
เรียงความแบบปกติ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปรินญาพนธ์ ศศ.ม.
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 119 หน้า

อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2520, 69 หน้า

อุบทิศศิลปสาร, พระยา หลักภาษาไทย โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2524, 498 หน้า
 เอนกกุล กรี่แสง เอกสารประกอบคำบรรยายจิตวิทยาพัฒนาการ เอกสารอค์สำเนา
 170 หน้า

Albanese, Dorothy M. 1973 "A Study of Complexity of Sentence Structure
 in Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International.
 33 : 3248 A.

Brooks, Grace M. 1975 "An Investigation of the Relationship of
 Syntactic Complexity to Reading Comprehension," Dissertation
Abstracts International. 35 : 7163A

✓ Benjamin S. Bloom and others (Comps.,) Taxonomy of Educational
Objects. Book 1 Cognitive Somain Longman Group LTD. London
 1956.: 207 p.

- Calhom, James L. "The Effect of Analysis of Essays in College Composition Classes on Reading Writing Skills," Dissertation Abstracts International. 32 : 1971 - 1972 A.
- Charles C. Fries, Linguistic and Reading. New York, Holt Rinchart and Winston, Inc., 1966. 129 - 132
- Evaneckho, Peter, and other, "An Investigation of the Relationships Between Children's Pertormance in Written Language and Their Reading Ability," Research in the Teaching of English. 8 Winter, 1974. 315 - 326.
- Kafka T. Tobe "A Study of the Effective of four Motivational Stimuli on the Quality of Compositions of Intermediate Students in One School District," Dissertation Abstracts International. 32 (5) : 2549 A, November, 1971.
- McCrary Nellie. "An Analysis of the Teaching of Composition in Selected Secondary Schools of Alabama," Dissertation Abstracts International. 33 (6) : 2803A, December, 1972.
- The World Encyclopedia Q - R Vol. 16 Reading. World Book Childeraft International. Inc., Chicago 1980.
- Thomas, Freddy Laval. 1977 The Extent of the Relationship Between Reading Achivment and Writing Achivement Among College Freshmen. Dissertation Abstracts International. 37 (10) : 6320A.
- William D. Page. "The Author and the Reader in Writing and Reading," Research in the Teaching of English. 8 (Summer) 1974 : 170 - 183.

ภาคผนวก

.

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 6 หน้า จำนวนคำถามทั้งหมด 30 ข้อ ให้เวลาทำ 30 นาที

2. คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบคือ ก ข ค หรือ ง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยขีดเครื่องหมาย (X) ลงในช่องอักษรของข้อที่ถูกต้องนั้น ๆ ทำในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ (๐)

เวลาเรียนก็ไม่ตั้งใจ เอาแต่เล่น แล้วเธอจะสอบได้อย่างไร

(๐) ข้อความนี้ น่าจะเป็นคำพูดของใคร

ก. พี่

ข. น้อง

ค. แม่

ง. ครู

คำตอบที่เลือกได้คือ ข้อ ง ให้นักเรียนขีดในกระดาษคำตอบดังนี้

	ก	ข	ค	ง
๐				X

3. แต่ละข้อให้ขีดคำตอบเดียว ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ เช่น เปลี่ยนจากข้อ ค. เป็น ข้อ ง. ให้ทำดังนี้

	ก	ข	ค	ง
๐			<del> </del>	<del> </del>

4. อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้

5. ระวัง อย่าทำเครื่องหมายผิดข้อ พยายามดูให้แต่ละข้อในกระดาษคำตอบตรงกับคำถามในแบบทดสอบ

6. ขอให้นักเรียนตั้งใจทำเต็มความสามารถของตนเอง

โชคดีเป็นของนักเรียนทุกคน

คำสั่ง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 3

ป้าศิลาห่มองออกไปก็เห็นเช่นนั้นจริง ๆ ผลทับทิมทั้งสวนยังเขียวอยู่จริง ๆ
จึงคริสต์แก่พี่น้องทั้งสามว่า "เจ้าทั้งสามอาจจะไม่ร่ำรวยเงินทอง แต่สำหรับ
ปัญหาความฉลาดแล้ว เจ้าร่ำรวยจริง ๆ ทั้งสามคนนั่นแหละ"

1) ใครพูดข้อความนี้

- ก. เศรษฐี
- ข. พระสงฆ์
- ค. พระราชา
- ง. ชายสามคน

3) ถ้านักเรียนเป็นชายทั้งสามจะรู้สึก
อย่างไร

- ก. ภูมิใจ
- ข. ขบขัน
- ค. เสียใจ
- ง. เสียใจ

2) ข้อความนี้เป็นคำพูดประเภทใด

- ก. คำสั่ง
- ข. คำสอน
- ค. คำแนะนำ
- ง. คำยกย่อง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4 - 6

กาเหวามาถึง	รู้งซึ่งสันดาน
สัญญาที่รูงพาด	จึงต้องสัญญา
"ถาขาชวยโค	เอ็งให้อะไรหว่า
หากแมนสมอร่า	ชาจักชวยไว้"
นกรูงรีบตอบ	"ขามอบชีวี
จงรักภักดี	เป็นทาสตลอดไป"
กาเหว่าไม่เชื่อ	กาเปื้อนเหลือใจ
จึงกล่าวขานไซ	รับเป็นนายประกัน

4) ใครเป็นผู้ขอความช่วยเหลือ

- ก. กา
- ข. นกรูง
- ค. กาเหว่า
- ง. กาและนกรูง

6) นกรูงมีนิสัยอย่างไร

- ก. พาด
- ข. ซื่อสัตย์
- ค. เกียจคร้าน
- ง. จงรักภักดี

5) ใครเป็นผู้เสียเปรียบมากที่สุด

- ก. กาและกาเหว่า
- ข. กาเหว่า
- ค. นกรูง
- ง. กา

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7 - 9

ขอขอปฏิญาณสาบานตน หากภยันตราย พลีชีพให้
เลือกเนื้อทุกทูกหยาด เพื่อเอกราชของชาติไทย
ขอให้ไทยจงยั่งยืน

- 7) ผู้กล่าวข้อความนี้รู้สึกอย่างไร
- หวั่นใจ
 - กังวลใจ
 - เข้มแข็ง
 - อดทน
- 9) "ภัย" ในข้อความนี้หมายถึงข้อใด
- ความยากจน
 - ความแตกแยก
 - โจรผู้ร้าย
 - การรุกราน
- 8) เมื่อใดที่ผู้กล่าวข้อความนี้จะพลีชีพ
- เมื่อประสบปัญหา
 - เมื่อฉีกคำสาบาน
 - เมื่อชาติไทยไร้เอกราช
 - เมื่อมีภัยมารุกรานชาติไทย

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10 - 13

วันอาทิตย์เป็นวันที่พุสและลูก ๆ ของมันถูกพาตัวไป ยูซุฟออกนอกแฟลตเดินเตร็ดเตร่ไปในเขตการเคหะ ไม่อยากเห็น ไม่อยากรู้ว่าพุสไปอยู่แห่งใด ไม่อยากได้ยินเสียงพื้ตีนาร้องไห้เลย ตัวเขาเองก็เศร้าใจ คิดอยู่แต่ว่าต่อไปนี้จะไปไหน เห็นเจ้าตัวเลี้ยงของเขาอีกแล้ว แต่ก็ยังพอใจที่อยู่แฟลตแล้วมีสัตว์เลี้ยงไม่ได้ เพราะหมายความว่าครอบครัวของเขาก็จะไม่มีสัตว์เลี้ยงอีกได้โดยสักตัวเดียว ไม่มีตัวไหนมาแทนที่พุสได้

10. ยูซุฟรู้สึกอย่างไร

- ก. พอใจ
- ข. เหงา
- ค. เสียใจ
- ง. เจ็บใจ

12) เหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน

- ก. ในเมือง
- ข. ในชนบท
- ค. ในสวนสัตว์
- ง. ในโรงเรียน

11) เหตุใดพุสกับลูก ๆ จึงถูกพาตัวไป

- ก. เพราะเป็นวันอาทิตย์
- ข. เพราะยูซุฟไม่ชอบสัตว์เลี้ยง
- ค. เพราะพื้ตีน่าไม่ชอบสัตว์เลี้ยง
- ง. เพราะการอยู่แฟลตห้ามเลี้ยงสัตว์

13) น่าจะตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

- ก. บ้านที่น่าอยู่
- ข. เช้าวันอาทิตย์
- ค. ความฝันของยูซุฟ
- ง. สัตว์เลี้ยงแสนรัก

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14 - 15

บังเอิญวันนั้นมีคนเอาเด็กผู้หญิงมาฝากเป็นศิษย์คนหนึ่ง มีดอกไม้ 7 สี
รูปเทียนและเงิน 6 สดางค์ เป็นค่ายกครูใส่พานมา เด็กกินอยู่กับครู ทำงาน
บ้านควย อยู่อย่างดูหลาน เขียนตัวว่ากล่าวสั่งสอนได้ทุกอย่าง เมื่อครบปี
คณะละครก็มีการทำบุญเลี้ยงพระ เพื่ออุทิศถวายและไหว้ครูละครคือ พระภาชีนารถ
ลูกศิษย์ใหม่ก็ต้องครอบครู เสียอีก 12 สดางค์

- 14) เหตุการณ์ในข้อความนี้ควรเกิดขึ้นที่ใด 15) "ศิษย์" ในข้อความนี้หมายถึงใคร
ก. วัด	ก. ดูหลาน
ข. โรงเรียน	ข. เด็กผู้หญิง
ค. โรงละคร	ค. เด็กที่จะหัดละคร
ง. บ้านคณะละคร	ง. เด็กที่ทำงานบ้าน

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16 - 17

การทำสิ่งใดก็ตาม ถ้ามีแต่ยั่วยวนประจบประแจงเพราะความเกียจคร้าน
ไม่ทำให้สำเร็จเสียโดยเร็ว ปล่อยให้คั่งค้างทับถมกันมากเข้า งานก็จะเพิ่มพูน
ขึ้นทุกที ทำเท่าไรก็ไม่เสร็จ

- 16) ข้อความนี้กล่าวในทำนองใด 17) ข้อความนี้ตรงกับภาษิตใด
ก. สั่งสอน	ก. เห็นครกขึ้นภูเขา
ข. ปลุกใจ	ข. ดินพอกหางหมู
ค. ชักชวน	ค. ฝนทิ้งให้เป็นเข็ม
ง. ให้กำลังใจ	ง. รักคือห้ามจ้วงรักชั่วห้ามเสา

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18 - 22

พาราเซตามอล

ลักษณะ มีทั้งชนิดเม็ด และชนิดน้ำเชื่อม

สรรพคุณ ไข่น้ำไข้น้ำร้อนและแก้ปวด

ขนาดที่ใช้

ผู้ใหญ่ ใช้น้ำชนิดเม็ด ครั้งละ 1 - 2 เม็ด
 เด็กอายุ 7 - 12 ปี ใช้น้ำชนิดเม็ด ครั้งละ 1 เม็ด
 เด็กอายุ 4 - 7 ปี ใช้น้ำชนิดเม็ด ครั้งละ $\frac{1}{2}$ เม็ด หรือ
 ใช้น้ำชนิดน้ำเชื่อม ครั้งละ 1 - 2 ช้อนชา
 ถ้าใช้น้ำกับเด็กอายุต่ำกว่า 4 ปี ให้ปรึกษาเภสัชกรหรือแพทย์
วิธีใช้ ใช้น้ำเวลามีอาการร้อนหรืออาการปวด ถ้าอาการไม่ดีขึ้นให้
 กินซ้ำได้ทุก 4 - 6 ชั่วโมง

ข้อควรระวัง 1. ยานี้ถ้ากินมากเกินไปจนขนาด อาจมีพิษต่อตับทำให้ตายได้
 2. ไม่ควรใช้ในคนที่ เป็นโรคตับและไต

18) ข้อความนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องใด

- ก. การใช้น้ำ
- ข. การเจ็บป่วย
- ค. อันตรายจากยาแก้ปวด
- ง. คุณสมบัติของยาแก้ปวด

20) มานีอายุ 8 ปี 4 เดือน ควรใช้น้ำ

- ก. ในลักษณะใด
- ข. ยาน้ำเชื่อมครั้งละ 1-2 ช้อนชา
- ค. ยาน้ำชนิดเม็ดครั้งละ $\frac{1}{2}$ เม็ด
- ง. ยาน้ำชนิดเม็ดครั้งละ 1 เม็ด

19) ข้อความนี้กล่าวถึงยาอะไร

- ก. ยาแก้ไอ
- ข. ยาแก้ปวด
- ค. ยาพาราเซตามอล
- ง. ยาน้ำชนิดเม็ดและชนิดน้ำเชื่อม

21) เมื่อเกิดอาการอย่างใดจึงกินยานี้ได้

- ก. นิดเป็นหัด
- ข. แดงปวดท้อง
- ค. ค่อยปวดศีรษะ
- ง. นอยเป็นตาแดง

- 22) เมื่อใดต้องปรึกษาแพทย์ในการใช้ยานี้
- เมื่อคนไข้ยาอายุต่ำกว่า 4 ปี
 - เมื่อคนไข้ยาเป็นโรคติดต่อ
 - เมื่อใช้ยาแล้วอาการไม่หายทันที
 - ถูกทุกข้อ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23 - 27

ลูกของนางสร้อยคนนี้เป็นคนดีและมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อย่างแน่วแน่ เกือบงานที่ผิดกฎหมาย เพราะการปลอม เหรียญกษาปณ์เป็นการทำลายชาติ เขาจึงคิดหาทางหนีเมื่อคืนนี้เอง เขาหนีออกมาได้ คนเฝ้ายามสามคนไล่ตามเขา ตำรวจเห็นจึงเข้าระงับเหตุการณ์พวก คนยามที่หน้าค่ายได้รายงานว่าลูกชายนางสร้อยขโมยของโรงงาน เขาเลยต้อง เปิดเผยความจริงให้ตำรวจรู้ โชคดีที่มีตำรวจสองนาย จึงจับคนยามไว้ได้

- 23) ข้อความนี้จะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ใด
- การปลอม
 - การขโมย
 - การฉ้อโกง
 - การหลบหนี
- 25) จากเรื่องนี้ใครเป็นบุคคลเดียวกัน
- คนยาม - ตำรวจ
 - ขโมย - ลูกนางสร้อย
 - ลูกนางสร้อย - ตำรวจ
 - คนยาม - คนร้าย
- 24) เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นที่ใด
- โรงงาน
 - โรงพยาบาล
 - สถานีตำรวจ
 - บ้านนางสร้อย
- 26) เหตุใดลูกนางสร้อยจึงคิดหนี
- เพราะขโมยของโรงงาน
 - เพราะเกลียดงานทุจริต
 - เพราะต้องการเปิดเผยความจริง
 - เพราะคนยามได้รายงานว่าขโมย

27) ถ้าตำรวจไม่เชื่อลูกนางสร้อยเหตุการณ์

จะเป็นอย่างไร

- ก. ตำรวจจับคนยามไป
- ข. คนยามจับลูกนางสร้อยไป
- ค. ตำรวจจับลูกนางสร้อยไป
- ง. ลูกนางสร้อยต้องไปทำงานอย่างเดิม

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 - 30

เนื่องจากมีโรงงานที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองหลายโรง จึงทำให้มีน้ำเสียลงไปในแม่น้ำแม่กลองมากเกินไป ก็เลยเกิดการเน่าเหม็นเป็นอันตรายต่อชีวิตของสัตว์น้ำพวก ปลา กุ้ง หอย และเกิดความเสียหายแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองมาก เพราะน้ำในแม่น้ำไปอาบและไปดื่มสำหรับดื่มไม่ได้ นำไปรดต้นไม้ก็ไม่ได้ ทำให้เกิดความเดือดร้อนกันทั่วระยะหนึ่ง แต่เดี๋ยวนี้ทางราชการได้ควบคุมโรงงานทำน้ำตาลแต่ละโรงอย่างใกล้ชิดมาก ปัญหาเรื่องน้ำในแม่น้ำแม่กลองเน่าจึงไม่เกิดขึ้น

28) ข้อใดเป็นสาเหตุของน้ำเน่ามากที่สุด

- ก. ความสกปรก
- ข. การไม่รวมมือ
- ค. การขาดการศึกษา
- ง. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

30) ทางราชการควรควบคุม

น้ำตาลในเรื่องใด

- ก. การผลิตน้ำตาล
- ข. การปล่อยน้ำเสีย
- ค. การสร้างโรงงาน

29) ผลจากการเกิดน้ำเน่าจะทำให้บ้านเมือง
มีปัญหาในด้านใด

- ก. การเมือง
- ข. การทหาร
- ค. การปกครอง
- ง. เศรษฐกิจ

แบบทดสอบความสามารถในการเขียน

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนด ตามความนึกคิดของตนเอง
มีความยาวประมาณ 10 บรรทัด โดยเขียนตัวครึ่งบรรทัดในเวลา 20 นาที
(30 คะแนน)

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....
โรงเรียน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข

๑
คำสั่งและการทำงาน

แสดงค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ข้อที่	PH	PL	P	r
1	.74	.34	.56	.38
2	.81	.41	.62	.42
3	.93	.56	.77	.49
4	.85	.48	.68	.41
5	.41	.19	.29	.26
6	.89	.30	.62	.61
7	.93	.59	.78	.47
8	1	.41	.78	.75
9	.96	.56	.79	.57
10	.81	.56	.69	.29
11	.81	.33	.59	.47
12	.93	.26	.63	.69
13	.74	.33	.54	.41
14	.85	.48	.68	.41
15	.74	.22	.48	.52
16	.81	.62	.72	.23
17	.33	.96	.69	.70
18	.85	.66	.76	.25
19	.93	.40	.70	.60
20	.93	.59	.78	.47

๑
(ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	r
21	.89	.56	.74	.41
22	.56	.56	.41	.31
23	.85	.44	.66	.45
24	.85	.56	.71	.34
25	.76	.22	.49	.54
26	.96	.26	.66	.74
27	.85	.30	.59	.56
28	.85	.41	.64	.47
29	.78	.52	.65	.29
30	.89	.37	.65	.56

การคำนวณหาความเชื่อมั่นแบบทดสอบการอ่าน

สูตร $K - R$ 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

$$n = 100$$

$$\sum pq = 9.34$$

$$s_t^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{100 \times 80223 - (2763)^2}{100(100-1)}$$

$$= \frac{8022300 - 7634169}{9900}$$

$$= \frac{388131}{9900} = 39.21$$

$$r_{tt} = \frac{100}{99} \left\{ 1 - \frac{9.34}{39.21} \right\}$$

$$= \frac{100 \times .76}{99}$$

$$= .77$$

การหาความสัมพันธ์ในการตรวจเรียงความระหว่างครูสอนภาษาไทยกับนักวิชาการ
และนักวิชาการกับผู้วิจัย

คนที่	คะแนน ครูสอน ภาษาไทย X	คะแนน นักวิชาการ Y	คะแนน ผู้วิจัย Z	X^2	Y^2	XY	Z^2	YZ
1	20	25	24	400	625	500	576	600
2	28	28	24	784	784	784	576	672
3	18	17	19	324	289	306	261	323
4	10	21	18	100	441	210	324	378
5	18	20	21	324	400	360	441	420
6	27	25	26	279	625	675	676	650
7	20	26	24	400	676	520	576	624
8	11	15	16	121	225	265	256	240
9	25	28	25	625	784	700	625	700
10	9	10	11	81	100	90	121	110
11	23	22	24	529	484	506	576	528
12	24	26	24	576	676	624	576	624
13	19	21	21	361	441	399	441	441
14	26	25	24	676	625	650	576	600
15	23	23	23	529	529	529	529	529
16	28	28	26	784	784	784	676	728
17	28	30	28	784	900	840	784	840
18	28	28	28	784	784	784	784	784
19	4	7	9	16	49	28	81	63

(๓๑)

คนที่	คะแนน ครูสอน X	คะแนน นักวิชาการ Y	คะแนน ผู้วิจัย Z	X^2	Y^2	XY	Z^2	YZ
20	25	24	24	625	576	600	576	576
21	14	17	18	196	289	238	324	306
22	21	20	24	441	400	420	576	480
23	20	23	24	400	529	460	576	552
24	22	24	20	484	576	528	400	480
25	23	26	24	529	676	590	576	624
26	28	26	24	784	676	728	576	624
27	20	16	16	400	256	320	256	256
28	23	21	24	529	441	483	576	504
29	25	23	21	625	529	575	441	483
30	20	14	18	400	196	280	324	252
31	15	13	15	225	169	195	225	195
32	14	13	15	196	169	182	225	195
33	20	20	20	400	400	400	400	400
34	24	24	21	576	576	576	441	504
35	16	10	11	256	100	160	121	110
36	24	23	26	576	529	552	676	598
37	15	16	18	225	256	240	324	288
38	11	15	10	121	225	165	100	150
39	24	22	24	576	484	528	576	528

(ต่อ)

คนที่	คะแนน การสอบ วิชา X	คะแนน การสอบ วิชา Y	คะแนน การสอบ วิชา Z	X^2	Y^2	XY	Z^2	YZ
40	11	14	10	121	196	154	100	140
41	23	22	22	529	484	506	484	484
42	28	24	24	784	576	672	576	576
43	25	27	24	625	729	675	576	648
44	18	21	22	324	441	378	484	462
45	23	22	21	529	484	506	441	462
46	30	30	30	900	900	900	900	900
47	23	26	28	529	676	598	784	728
48	25	25	24	625	625	625	576	600
49	22	20	19	484	400	440	361	380
50	28	26	28	784	676	728	784	728
51	22	22	21	484	484	484	441	462
52	21	28	28	441	784	588	784	784
53	21	22	24	441	484	462	576	528
54	14	14	12	196	196	196	144	168
55	18	16	17	324	256	288	289	272
56	22	23	24	484	529	506	576	552
57	22	24	28	484	576	528	784	672
58	25	25	22	625	625	625	484	550
59	28	25	24	784	625	700	576	600

1
(ต่อ)

ลำดับ คนที่	คะแนน ครูสอน X	คะแนน นักวิชาการ Y	คะแนน ผู้ช่วย Z	X^2	Y^2	XY	Z^2	YZ
60	23	24	28	529	576	552	784	672
61	21	19	19	441	361	399	361	361
62	28	22	26	784	484	616	676	572
63	28	24	26	784	576	672	676	552
64	24	23	24	576	529	552	576	552
65	16	22	15	256	484	352	225	330
66	23	19	24	529	361	437	576	456
67	19	19	17	361	361	361	289	323
68	24	21	24	576	441	504	576	504
69	21	24	22	441	576	504	484	528
70	26	27	26	676	729	702	676	702
71	23	13	19	529	169	299	361	247
72	22	22	22	484	484	484	484	484
73	20	13	21	400	169	260	441	273
74	22	16	22	484	256	352	484	352
75	8	10	12	64	100	80	144	120
76	23	26	24	529	676	598	576	624
77	21	23	24	441	529	483	576	552
78	21	17	22	441	289	357	484	374
79	16	19	18	256	361	304	324	342

(ต่อ)

คนที่	คะแนน ครูสอน X	คะแนน นักวิชาการ Y	คะแนน ผู้ช่วย Z	X^2	Y^2	XY	Z^2	YZ
80	20	22	22	400	484	440	484	484
81	20	16	15	400	256	320	225	240
82	30	30	30	900	900	900	900	900
83	23	22	20	529	484	506	400	440
84	25	21	24	625	441	525	576	504
85	18	12	19	324	144	216	361	228
86	17	13	17	289	169	221	289	221
87	28	25	26	784	625	700	676	650
88	20	23	24	400	529	460	576	552
89	25	22	24	625	484	550	576	528
90	25	25	21	625	625	625	441	525
91	25	27	23	625	729	675	529	621
92	28	22	26	784	484	616	676	572
93	23	23	22	529	529	529	576	506
94	18	12	16	324	144	216	256	192
95	20	14	16	400	196	280	256	224
96	28	26	24	784	676	728	576	624
97	28	28	26	784	784	784	676	728
98	14	13	14	196	169	182	196	182

(๑๑)

ลำดับ คน	คะแนน ความรู้ X	คะแนน การ Y	คะแนน อายุ Z	x^2	y^2	XY	z^2	YZ
99	25	27	24	625	729	675	576	648
100	17	18	19	289	324	306	361	342
	Σx 2128	Σy 2115	Σz 2151	Σx^2 48810	Σy 47435	Σxy 47545	Σz^2 48519	Σyz 47486

1. สหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างครูสอนภาษาไทย กับนักวิชาการ

$$\text{สูตร} \quad r = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2] [N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

$$(\text{จำนวนคน}) \quad n = 100$$

$$\Sigma X^2 = 48810$$

$$\Sigma Y^2 = 47435$$

$$\Sigma XY = 47545$$

$$\Sigma X = 2128$$

$$\Sigma Y = 2115$$

$$= \frac{100(47545) - (2128 \times 2115)}{\sqrt{[100(48810) - (2128)^2] [100(47435) - (2115)^2]}}$$

$$= \frac{4754500 - 4500720}{\sqrt{[4881000 - 4528384] [4743500 - 4473225]}}$$

$$= \frac{253780}{\sqrt{(352616) (270275)}}$$

$$= \frac{253780}{95303289400}$$

$$= \frac{253780}{308712.308}$$

$$= 0.82$$

2. สหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างนักวิชาการกับผู้วิจัย

สูตร
$$r = \frac{N \Sigma YZ - Y \Sigma Z}{\sqrt{[N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2] [N \Sigma Z^2 - (\Sigma Z)^2]}}$$

แทนค่า เมื่อ

จำนวนคน $n = 100$

$\Sigma Y^2 = 47435$

$\Sigma Z^2 = 48519$

$\Sigma YZ = 2115$

$\Sigma Y = 2151$

$$= \frac{(100 \times 47486) - (2115 \times 2151)}{\sqrt{[100 \times 47435 - (2115)^2] [100 \times 48519 - (2151)^2]}}$$

$$= \frac{4748600 - 4549365}{\sqrt{(4743500 - 4473225) (4851900 - 4626801)}}$$

$$= \frac{199235}{\sqrt{(270275) (225099)}}$$

$$= \frac{199235}{\sqrt{60838632225}} = \frac{199235}{246654.88}$$

$$= \frac{199235}{246654.88} = 0.80$$

ตารางคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
ชาย	1	23	21
	2	20	22
	3	26	26
	4	21	22
	5	26	28
	6	25	24
	7	29	22
	8	22	23
	9	25	22
	10	21	20
	11	19	17
	12	27	26
	13	17	20
	14	22	22
	15	19	20
	16	17	15
	17	10	9
	18	28	26
	19	25	22
	20	26	26
	21	23	19

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
ชาย	22	20	20
	23	11	9
	24	21	16
	25	23	18
	26	24	24
	27	27	28
	28	12	11
	29	20	18
	30	19	19
	31	27	21
	32	19	18
	33	22	20
	34	20	20
	35	21	22
	36	27	21
	37	8	6
	38	21	20
	39	18	18
	40	15	16
	41	15	18
	42	29	28

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
ชาย	43	13	11
	44	12	13
	45	18	15
	46	21	17
	47	14	18
	48	23	20
	49	21	22
	50	11	15
	51	11	9
	52	21	20
	53	24	22
	54	19	20
	55	27	23
	56	25	23
	57	26	26
	58	25	24
	59	19	20
	60	16	12
	61	19	24
	62	27	26
	63	19	22

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
ชาย	64	19	20
	65	22	22
	66	22	22
	67	27	24
	68	26	21
	69	23	24
	70	26	24
	71	26	24
	72	23	22
	73	16	18
	74	23	20
	75	21	20
	76	21	20
	77	21	12
	78	16	18
	79	26	24
	80	21	18
	81	10	9
	82	25	22
	83	19	19

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
ชาย	84	26	21
	85	16	12
	86	25	22
	87	22	22
	88	22	20
	89	16	16
	90	20	19
	91	17	18
	92	22	20
	93	24	24
	94	14	11
	95	25	24
	96	26	22
	97	20	18
	98	15	15
	99	16	7
	100	21	20
	101	24	22
	102	20	21
	103	14	18
	104	17	14

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
ชาย	105	21	17
	106	15	22
	107	28	26
หญิง	108	25	24
	109	20	22
	110	26	24
	111	16	24
	112	28	28
	113	29	26
	114	26	24
	115	20	24
	116	24	24
	117	26	26
	118	20	20
	119	23	21
	120	24	26
	121	25	26
	122	27	24
	123	24	24
	124	27	23

(คณ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
หญิง	125	23	26
	126	18	22
	127	26	24
	128	25	24
	129	26	19
	130	22	24
	131	16	16
	132	11	1
	133	13	7
	134	7	7
	135	6	2
	136	29	30
	137	18	20
	138	13	14
	139	21	24
	140	23	22
	141	21	24
	142	23	19
	143	20	20
	144	12	17
	145	21	24

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
หญิง	146	20	24
	147	23	24
	148	16	18
	149	25	24
	150	14	15
	151	25	24
	152	23	26
	153	15	15
	154	27	22
	155	22	24
	156	16	18
	157	24	24
	158	8	4
	159	20	20
	160	21	22
	161	23	24
	162	16	20
	163	25	24
	164	27	26
	165	26	26
	166	22	24

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
หญิง	167	27	22
	168	21	21
	169	21	22
	170	22	23
	171	26	22
	172	24	22
	173	24	24
	174	22	24
	175	23	24
	176	28	29
	177	20	20
	178	23	24
	179	13	8
	180	25	24
	181	23	24
	182	24	24
	183	26	23
	184	21	19
	185	26	26
	186	25	24
	187	26	22

(ต่อ)

เลขที่		การอ่าน	การเขียน
หญิง	188	17	18
	189	14	14
	190	26	26
	191	15	18
	192	28	28
	193	23	24
	194	27	24
	195	22	23
	196	27	28
	197	29	30
	198	21	22
	199	26	24
	200	25	26

ในการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ และค่า z ใช้บริการของศูนย์บริการไมโครคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ราตรี นุกุลกิจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2531

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในด้านความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 วัดความสามารถในการอ่าน และฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการเขียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และ Z-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนหญิงแตกต่างจากนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE RELATIONSHIP BETWEEN READING AND WRITING ABILITIES
OF PRATHOM V STUDENTS UNDER THE BANGKOK
METROPOLIS PRIMARY EDUCATION OFFICE

AN ABSTRACT

BY

RATREE NUKULKIJ

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1988

The purpose of this research is to study the correlation between reading and writing ability of the students in Prathomsuksa 5, and to compare the difference between boy and girl students in their reading and writing ability.

The sample group of this experiment is 200 students of Prathomsuksa 5 within the academic year 1987 of the schools under the Bangkok Metropolis Primary Education Office. The population was randomed by Cluster sampling and simple sampling.

The instrument has 2 sets of tests: Set 1 tests reading ability; and Set 2 tests writing ability. The statistics for this analysis is Co-Efficient Correlation and Z-test. The results show as below:

1. The ability in reading and writing of these students is correlated with statistical significance at the level of .01
2. The ability in reading and writing of the girl students is different from the boy students with statistical significance at the level of .05